

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) | [1](#) | [2](#) | [3](#) | [4](#) ... | [7](#) | [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

ТРЕЋА КЊИГА МОЈСИЈЕВА КОЈА СЕ ЗОВЕ ЛЕВИТСКА

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#)

1. *Закон о жртвама паљеницама. (уп. 6, 1-6)*

- И викну Господ Мојсија, и рече му из шатора од састанка говорећи:
- Кажи синовима Израїлевим, и реци им: Кад ко између вас хоће да принесе Господу жртву од стоке, принесите жртву своју од говеда или од оваца или од коза.
- Ако му је жртва паљеница од говеда, нека принесе мушко, здраво, на вратима шатора од састанка нека је принесе драге воље пред Господом.
- И *нека метне руку своју на главу жртви паљеници, и примиће му се, и очистиће га од гријеха.
[*2 Мој 29, 10.]
- И нека закоље теле пред Господом, и нека синови Аронови свештеници принесу крв, и покропе крвљу олтар озго унаоколо, који је пред вратима шатора од састанка.
- Потом нека се одре жртва паљеница и расијече на дијелове.
- И синови Аронови свештеници нека наложе огањ на олтару, и метну дрва на огањ.
- Па онда синови Аронови свештеници нека намјесте дијелове, главу и сало на дрва на огњу, који је на олтару.
- А цријева и ноге нека се оперу водом; свештеник нека запали све то на олтару; то је жртва паљеница, жртва огњена на *угодни мирис Господу. [*1 Мој 8, 21.]
- Ако ли би хтио принијети жртву паљеницу од ситне стоке, од оваца или од коза, нека принесе мушко, здраво.
- И нека се закоље на сјеверној страни олтара пред Господом, и синови Аронови свештеници нека покропе крвљу олтар озго унаоколо.

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и ј се представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак
4. априла 2020.

Правило за читање Ап Канона
14. јануара 2019.

Типик
10. јануара 2019.

Триоди
10. јануара 2019.

Србљак
10. јануара 2019.

Приватност - Услови

12. И нека се расијече на дијелове с главом и са салом, и свештеник нека то намјести на дрва на огњу, који је на олтару.
13. А цријева и ноге нека се оперу водом; и свештеник нека принесе све то и запали на олтару; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.
14. Ако ли ко хоће да принесе птицу Господу на жртву паљеницу, нека принесе жртву од грлица или од голубића.
15. И свештеник нека је метне на олтар, и главу нека јој засијече ноктом, и запали на олтару исциједивши јој крв низ олтар са стране.
16. И нека јој извади воњу с нечистотом и баци крај олтара према истоку гдје је pepeo.
17. И нека је задре за крила, али да не раскине; тако нека је свештеник запали на олтару на дрвима која су на огњу; то је жртва паљеница, жртва огњена на угодни мирис Господу.

2. Закон о жртвама јестивним. (уп. 6, 7-11)

1. А кад ко хоће да принесе на жртву Господу дар, бијело брашно нека буде жртва његова, и нека је полије уљем и метне на њу кад.
2. И нека је донесе синовима Ароновијем свештеницима, и нека свештеник узме тога брашна пуну шаку и уља и сав кад, и нека то запали свештеник на олтару за спомен њезин; то је жртва огњена на угодни мирис Господу.
3. А што остане од тога дара, нека буде Арону и синовима његовијем; то је светиња над светињама између жртава које се пале Господу.
4. Ако ли хоћеш да принесеш дар печен у пећи, нека буду погаче пријесне од бијелога брашна, замијешене с уљем, или колачи пријесни, намазани уљем.
5. Ако ли ти је дар печено што у тави, нека је од бијелога брашна без квасца замијешено с уљем.
6. Разломи га на дијелове, и полиј уљем; то је дар.
7. Ако ли ти је дар готовљен у котлићу, нека је од бијелога брашна с уљем.
8. И доноси дар који начиниш од тога Господу, и подај га свештенику, и он ће га однијети на олтар.
9. И узеће свештеник од дара спомен његов, и запалиће га на олтару; то је жртва огњена на угодни мирис Господу.
10. А што остане од дара, нека буде Арону и синовима његовијем; то је светиња над светињама између жртава које се пале Господу.
11. Ниједан дар који приносите Господу да не буде с квасцем, јер ни квасца ни меда не треба да падите на жртву огњену Господу.
12. Само у жртви од првина можете то принијети Господу; али на олтар не мећите за угодни мирис.
13. А сваки дар који приносиш осоли сољу, и немој оставити дара својега без соли завјета Бога својега; са сваким даром својим принеси соли.
14. А кад приносиш дар од првина Господу, класове нове осуши на огњу, и што истреш из класова нових принеси на дар од првина својих.
15. И полиј га уљем и кад метни на њ; то је дар.
16. И свештеник узевши истрвенога жита и уља са свијем кадом нека запали спомен. То је жртва огњена Господу.

3. Закон о жртвама захвалним. (уп. 7, 11-21, 28-34)

1. Кад ко приноси жртву захвалну, ако од говеда приноси, мушко или женско нека принесе здраво пред Господом.
2. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је свештеник закоље на вратима шатора од састанка, и крвљу њезином нека синови Аронови свештеници покропе олтар озго унаоколо.
3. Потом нека свештеник принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало што покрива цријева и све сало што је на њима;
4. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу што је на јетри, нека је извади с бубрезима.
5. И нека то запале синови Аронови на олтару заједно са жртвом паљеницом, која буде на дрвима на огњу. То је жртва огњена на угодни мирис Господу.
6. Ако ли од ситне стоке приноси на жртву захвалну Господу, мушко или женско нека принесе здраво.
7. Ако приноси јагње на жртву, нека га принесе пред Господом;
8. И нека метне руку своју на главу жртви својој, и нека је закоље пред шатором од састанка, и нека

Google search

покропе синови Аронови крвљу њезином олтар озго унаоколо.

9. Потом нека свештеник принесе од жртве захвалне оно што се пали Господу, сало, цио реп до леђа, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима;

10. И оба бубрега и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри, с бубрезима нека је извади;

11. И нека запали свештеник на олтару; то је јело од жртве огњене Господу.

12. Ако ли приноси козу, нека је принесе пред Господом.

13. И нека јој метне руку своју на главу, и нека је закоље пред шатором од састанка, и нека синови Аронови покропе крвљу њезином олтар озго унаоколо.

14. Потом нека свештеник принесе од ње на жртву што се пали Господу, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима,

15. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри, с бубрезима нека је извади;

16. И нека запали свештеник на олтару; то је јело од жртве огњене за угодни мирис. Све је сало Господње.

17. Вјечан закон нека вам буде од кољена до кољена у свијем становима вашим: *Да не једете сала ни крви. [*1 Мој 9, 4; 3 Мој 7, 23, 26; 17, 10, 11; 5 Мој 12, 16.]

4. Закон о жртвама за гријех.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израилевим, и реци: Ако ко згријеш нехотице и учини штогод што је Господ забранио да се не чини,

3. Ако свештеник помазани згријеш, те буде на гријех народу, нека за гријех свој који је учинио принесе теле здраво Господу на жртву за гријех.

4. И доведавши теле на врата шатору од свједочанства пред Господа, нека метне руку своју телету на главу, и закоље теле пред Господом.

5. И нека узме свештеник помазани крви од телета, и унесе је у шатор од састанка.

6. И нека замочи свештеник прст свој у крв, и крвљу седам пута покропи пред Господом пред завјесом од светиње.

7. И нека помаже свештеник том крвљу рогове олтару, на ком се кади мирисима пред Господом у шатору од састанка, а осталу крв од телета сву нека излије на подножје олтару, на ком се пале жртве на вратима шатора од састанка.

8. И нека извади све сало из телета за гријех, сало што покрива цријева и све сало што је на цријевима;

9. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри с бубрезима нека извади,

10. Онако како се вади из говечета за жртву захвалну; и нека запали свештеник на олтару, на ком се жртва пали.

11. А кожу од телета и све месо с главом и с ногама и цријева и балегу,

12. И цијело теле нека изнесе напоље из окола на чисто мјесто, гдје се просипа пепео, и нека га

*спали огњем на дрвима; на мјесту гдје се просипа пепео нека се спали. [*Јев 13, 11.]

13. *Ако ли би сав збор синова Израилевих згријешо нехотице и не би збор знао за то, и учинили би штогод што је Господ забранио да се не чини, те би скривили, [*4 Мој 15, 24.]

14. Кад се дозна за гријех који су учинили, онда нека збор принесе теле на жртву за гријех, и нека га доведу пред шатор од састанка.

15. И старјешине од збора нека метну телету на главу руке своје пред Господом, и свештеник нека закоље теле пред Господом.

16. И свештеник помазани нека унесе крви од телета у шатор од састанка,

17. И нека свештеник замочи прст свој у крв, и седам пута покропи пред Господом пред завјесом.

18. И том крвљу нека помаже рогове олтару који је пред Господом у шатору од састанка, а осталу крв сву нека излије на подножје олтару на ком се пали жртва, на вратима шатора од састанка.

19. А све сало извадивши из њега, нека запали на олтару.

20. И с тијем телетом нека чини онако како чини с телетом за свој гријех; тако нека учини с њим; тако ће их свештеник очистити од гријеха, и опростиће им се.

21. А теле нека изнесе напоље из окола, и спали га као и прво теле; то је жртва за гријех свега збора.

22. Ако ли поглавар згријеш, и учини нехотице штогод што је Господ Бог његов забранио да се не чини, те скриви,

23. Кад дозна за гријех свој који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре мушко, здраво.
24. И нека метне руку своју јарету на главу, и свештеник нека га закоље гдје се коље жртва паљеница пред Господом; то је жртва за гријех.
25. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и помаже рогове олтару на ком се жртва пали; а осталу крв нека излије на подножје олтару на ком се жртва пали.
26. А све сало нека запали на олтару као сало од жртве захвалне; и тако ће га очистити свештеник од гријеха његова, и опростиће му се.
27. Ако ли ко из простог народа згријешити нехотице и учини штогод што је Господ забранио да се не чини, те скриви,
28. Кад дозна за гријех свој, који је учинио, тада нека доведе на жртву јаре женско здраво за гријех, који је учинио.
29. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.
30. И нека узме свештеник крви од ње на прст свој, и помаже рогове олтару на ком се пали жртва; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.
31. И *све сало из ње нека извади као што се вади сало из жртве захвалне, и нека га запали свештеник на олтару за угодни мирис Господу; а тако ће га очистити од гријеха свештеник, и опростиће му се. [*3 Мој 3, 14.]
32. Ако ли би довео између оваца на жртву за гријех, нека доведе женско здраво.
33. И нека метне руку своју на главу жртви за гријех, и нека је свештеник закоље на мјесту гдје се коље жртва паљеница.
34. И нека узме свештеник крви од жртве за гријех на прст свој, и нека помаже рогове олтару на ком се пали жртва; а осталу крв сву нека излије на подножје олтару.
35. И све сало нека извади као што се вади сало из јагњета за жртву захвалну; и нека га свештеник запали на олтару за жртву огњену Господу; и тако ће га очистити свештеник од гријеха његова који је учинио, и опростиће му се.

5. *Закон о жртви за гријех; закон о жртви за пријеступ.*

1. И кад ко згријешити што чује клетву и буде јој свједок видјевши или чувши, па не каже, носиће своје безаконје.
2. Или *кад се ко дотакне нечисте ствари, стрва од нечисте звјерке или стрва од нечиста живинчета или стрва од нечисте животиње која гамиже, ако и у незнању учини, ипак ће се оскврнити и биће крив. [*3 Мој 11, 24.]
3. Или кад се дотакне нечистоте човјечије, била нечистота његова каква му драго, којом се оскврни, знајући или не знајући, крив је.
4. Или кад се ко закуне говорећи својим устима да ће учинити што зло или добро, а за коју год ствар за коју човјек говори заклинати се, знао или не знао, крив је за једну од тих ствари.
5. Кад буде крив за једну од тих ствари, нека призна гријех свој.
6. И нека доведе на жртву Господу за гријех, што је згријешити, женско од ситне стоке, јагње или јаре, за гријех; и свештеник ће га очистити од гријеха његова.
7. Ако ли не би могао принијети јагњета или јарета, онда нека донесе на жртву Господу, за пријеступ, којим је згријешити, двије грлице или два голубића, једно на жртву за гријех, а друго на жртву паљеницу.
8. Нека донесе свештенику, а он нека принесе прво оно што је за гријех, и *ноктом нека му засијече главу к шији, али да не раздвоји. [*3 Мој 1, 15.]
9. И крвљу од жртве за гријех нека покропи стране олтару; а што остане крви нека се исциједи на подножје олтару. То је жртва за гријех.
10. А од другога нека начини жртву паљеницу по *обичају; тако ће га очистити свештеник од гријеха његова који је учинио, и опростиће му се. [*3 Мој 1, 14.]
11. Ако ли не би могао принијети ни двије грлице или два голубића, онда нека за жртву зато што је згријешити донесе десетину ефе бијелога брашна да буде жртва за гријех, а нека не додаје уља и не меће када, јер је жртва за гријех.
12. И кад донесе к свештенику, нека узме свештеник пуну шаку за *спомен њезин, и нека запали на олтару поред жртве огњене Господу. То је жртва за гријех. [*3 Мој 2, 2.]
13. И очистиће га свештеник од гријеха којим се огријешити у чем год од овога, и опростиће му се; а *остатак ће бити свештенику као од дара. [*3 Мој 2, 3.]
14. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

15. Ко се превари, те се огријеши нехотице о ствари посвећене Господу, нека принесе на жртву Господу за пријеступ свој овна здрава с цијеном којом ти процијениш свету ствар на сикле сребрне, по сиклима светим, према пријеступу.

16. И тако, колико се огријешио о свету ствар нека накнади, и на то још нека *дометне пети дио, и нека да свештенику; а свештеник ће га очистити овном принесенијем на жртву за пријеступ, и опростиће му се. [*3 Мој 22, 14.]

17. Ко згријеши и учини штогод што је Господ забранио да се не чини, ако и није знао, ипак је крив, и носиће своје безакоње.

18. Нека доведе к свештенику овна здрава с цијеном којом процијениш пријеступ; и очистиће га свештеник од гријеха његова, који је учинио не знајући, и опростиће му се.

19. Пријеступ је; згријешио је Господу.

6. О жртвама: паљеница, за јело (дар) и за гријех.

1. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кад ко згријеши и учини зло дјело Господу ударивши у бах ближњему својему за оставу или за ствар предану у руке или отевши што или занесавши ближњег својега,

3. Или нађе изгубљено што, па удари у бах, или се криво закуне за коју год ствар коју може човјек учинити и огријешити се њом,

4. Кад тако згријеши и скриви, нека врати што је отео или присвојио пријеваром или што му је било дано на оставу или што је изгубљено нашао,

5. Или зашто се заклео криво, нека плати цијело и још дометне пети дио ономе чије је; нека му да онај дан кад принесе жртву за свој гријех.

6. А на жртву за гријех свој нека принесе Господу овна здрава, са цијеном којом процијениш кривицу нека га доведе свештенику.

7. И очистиће га свештеник пред Господом, и опростиће му се свака ствар коју је учинио, те скривио.

8. И рече Господ Мојсију говорећи:

9. Заповједи Арону и синовима његовијем, и реци им: Ово је закон за жртву паљеницу: Жртва паљеница нека стоји на огњу на олтару цијелу ноћ до јутра, и огањ на олтару нека гори једнако.

10. *Свештеник нека обуче своју хаљину ланену, и гаће ланене нека обуче на тијело своје, и нека згрне пепео кад огањ спали на олтару жртву паљеницу, и нека га изручи код олтара. [*2 Мој 28, 43.]

11. Потом нека свуче хаљине своје и обуче друге хаљине, и нека изнесе пепео напоље из окола на чисто мјесто.

12. А огањ што је на олтару нека гори на њему, нека се не гаси, него нека свештеник ложи на огањ дрва свако јутро, и нека намјешта на њ жртву паљеницу, и нека пали на њему сало од жртава захвалних.

13. Огањ нека једнако гори на олтару, нека се не гаси.

14. А *ово је закон за дар: синови Аронови нека га принесу Господу пред олтаром. [*3 Мој 2, 1.]

15. Узевши шаку бијелога брашна и уља од дара и сав кад који буде на дару, нека запали на олтару спомен његов на угодни мирис Господу.

16. А што претече, нека једе Арон и синови његови; нека се једе без квасца на светом мјесту; у тријему од шатора од састанка нека једу.

17. Нека се не мијеси с квасцем; то им дадох да им буде дио од жртава мојих огњених; то је светиња над светињама као жртва за гријех и као жртва за пријеступ.

18. Свако мушко између синова Ароновијех нека то једе законом вјечним од кољена до кољена од жртава које се пале Господу; што се год дотакне тога, биће свето.

19. И рече Господ Мојсију говорећи:

20. *Ово је жртва Аронова и синова његовијех, коју ће приносити Господу онај дан кад се који помаже: десетину ефе бијелога брашна за дар свагдашњи, половину ујутру а половину увече. [*2 Мој 29, 2.]

21. У тави с уљем нека се готови; пржено нека донесе; и пржене комаде дара нека принесе на угодни мирис Господу.

22. И свештеник између синова његовијех, који буде помазан након њега, нека чини тако исто законом вјечним; нека се пали Господу све то;

23. И сваки дар свештеников нека се сав спали, а нека се не једе.

24. Још рече Господ Мојсију говорећи:

25. Кажу Арону и синовима његовијем, и реци: Ово је закон за жртву ради гријеха: На мјесту гдје се

- коље жртва паљеница, нека се коље и жртва за гријех пред Господом; светиња је над светињама.
26. Свештеник који принесе жртву за гријех нека је једе; на светом мјесту нека се једе, у тријему од шатора од састанка.
27. Што се год дотакне меса њезина биће свето; и ако ко покапа крвљу њезином хаљину, оно што покапа нека опере на светом мјесту.
28. И суд земљани у којем буде кухано нека се разбије; ако ли је кухано у суду мједеном, нека се истре и водом опере.
29. Свако мушко између свештеника нека то једе; светиња је над светињама.
30. Али ниједна жртва за гријех, од које се крв унесе у шатор од састанка да се учини очишћење од гријеха у светињи, нека се не једе, него нека се огњем сажеже.

7. Други жртвени закони.

1. А ово је закон за *жртву ради пријеступа; светиња је над светињама. [* 3 Мој 5, 19.]
2. *На којем се мјесту коље жртва паљеница, на оном нека се коље и жртва за пријеступ; и крвљу њезином нека се покропи олтар озго унаоколо. [*3 Мој 1, 3, 5.]
3. А *све сало њезино нека се принесе, и реп и сало што покрива цријева, [*3 Мој 3, 9, 10.]
4. И оба бубрега, и сало што је на њима и на слабинама, и мрежицу на јетри нека извади с бубрезима,
5. И нека запали то свештеник на олтару на жртву огњену Господу; то је жртва за пријеступ.
6. Свако мушко између свештеника нека је једе; на светом мјесту нека се једе; светиња је над светињама.
7. Жртва је за пријеступ као жртва за гријех, један је закон за обје; који свештеник учини њом очишћење, његово је.
8. А кад свештеник принесе чију жртву паљеницу, кожа од жртве коју принесе његова је.
9. И сваки дар печен у пећи и зготовљен у котлићу или у тави, онога је свештеника који га принесе.
10. И сваки дар замијешен с уљем или сух, свијех је синова Ароновијех, како једнога тако другога.
11. А ово је закон *за жртву захвалну, која се принесе Господу; [*3 Мој 3, 1.]
12. Ако би је ко приносио да захвали, нека принесе на жртву захвалну колаче без квасца замијешене с уљем и погаче без квасца намазане уљем, и бијелога брашна попржена с тијем колачима замијешеним с уљем.
13. Осим колача хљоб кисели нека принесе за принос свој са жртвом захвалном, којом захваљује.
14. И од свега што приноси нека принесе по једно за жртву подигнуту Господу; и то ће бити онога свештеника који покропи крвљу од жртве захвалне.
15. А месо од жртве захвалне, којом се захваљује, нека се поједе онај дан када се принесе; и нека не остаје ништа до јутра.
16. Ако ли принесе *жртву ради завјета или од воље, нека се једе онај дан кад се принесе; ако што остане, нека се поједе сјутрадан. [*3 Мој 19, 6.]
17. Ако ли што меса од те жртве остане до трећег дана, нека се сажеже огњем.
18. Ако ли би ко трећи дан јео меса од жртве захвалне, неће бити угодан онај који је приносио, нити ће му се она примити, него ће бити мрска, и ко би је год јео, носиће гријех свој.
19. И месо које би се дотакло чега нечистог, да се не једе, него нека се сажеже огњем; а друго месо може јести ко је год чист.
20. А ко би јео меса од жртве захвалне принесене Господу, а не би био чист, тај да се истријеби из народа својега.
21. И ко се дотакне чега нечистог, или нечиста човјека или нечиста живинчета, или којег му драго гада нечистог, па једе меса од жртве захвалне принесене Господу, тај да се истријеби из народа својега.
22. И рече Господ Мојсију говорећи:
23. Кажите синовима Израјлевим, и реци: *Не једите сала од вола ни од овце ни од козе. [*3 Мој 3, 17.]
24. Може се узети за сваку потребу сало од живинчета које цркне или га звјерка раздре; али га не једите;
25. Ко ли би јео сало од стоке коју приноси човјек на жртву огњену Господу, нека се истријеби из народа својега онај који једе.
26. Ни *крви не једите у становима својим ни од птице нити од којег живинчета. [*3 Мој 3, 17; 17, 10-14.]
27. Сваки који би јео какву крв, нека се истријеби из народа својега.
28. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

29. Кажи синовима Израиљевим и реци: Ко приноси жртву своју захвалну Господу, нека донесе Господу принос свој од жртве захвалне.
30. Својим рукама нека донесе што се сажиже Господу, сало с грудима нека донесе, и *груди нека се обрну тамо и амо на жртву пред Господом. [*2 Мој 29, 24; 9, 21.]
31. А свештеник нека запали сало на олтару, груди пак нек буду Арону и синовима његовијем.
32. И десно плеће од својих жртава захвалних подајте свештенику да буде жртва подигнута.
33. А који између синова Ароновијех принесе крв и сало од жртве захвалне, њему нека буде десно плеће.
34. Јер груди што се обрћу и плеће што се подиже узех од синова Израиљевих од свијех њиховијех жртава захвалних, и дадох Арону свештенику и синовима његовијем законом вјечним да се узимају од синова Израиљевих.
35. То је помазаног Арона и помазаних синова његовијех од огњених жртава Господњих од дана кад их доведе да врше службу свештеничку Господу.
36. То заповједи Господ да им од дана кад их помаза дају синови Израиљеви законом вјечним од кољена на кољено.
37. То је закон за жртву паљеницу за дар, за жртву ради гријеха и за жртву ради пријеступа, и за освештење и за жртву захвалну.
38. Што је Господ заповједио Мојсију на гори Синајској кад заповједи синовима Израиљевим у пустињи Синајској да приносе жртве своје Господу.

8. *Свештенство Старога зајета: посвећење Арона и свештеника. (уп. 2 Мој 29)*

1. И рече Господ Мојсију говорећи:
2. Узми Арона и синове његове с њим и одијело и уље помазања и теле за жртву ради гријеха и два овна и котарицу пријеснијех хљебова.
3. И сабери сав збор пред врата шатору од састанка.
4. И учини Мојсије како му заповједи Господ, и сабра се збор пред врата шатору од састанка.
5. И рече Мојсије збору: Ово је заповједио Господ да се учини.
6. И доведе Мојсије Арона и синове његове, и опра их водом.
7. И обуче му кошуљу, и опаса га појасом, и огрну га плаштем, и метну му сврх њега оплећак, и стеже око њега појас од оплећка, и опаса га њим.
8. И метну на њ напрсник, а *на напрсник метну Урим и Тумим. [*2 Мој 28, 30.]
9. Још му метну капу на главу, и на капу метну спријед плочу златну, круну свету, као што *заповједи Господ Мојсију. [*2 Мој 28, 37.]
10. И *узе Мојсије уље помазања, и помаза шатор и све ствари у њему, и освети их. [*2 Мој 30, 26.]
11. И покروпи њим олтар седам пута, и помаза олтар и све справе његове, и умиваоницу и подножје њезино, да се освети.
12. И изли уља помазања на главу Арону, и помаза га да се освети.
13. И доведе Мојсије синове Аронове, и обуче им кошуље, и опаса их појасом, и веза им капице на главе, као што му бјеше заповједио Господ.
14. И доведе теле за гријех, и Арон и синови његови метнуше руке своје на главу телету за гријех.
15. И закла га Мојсије, и узевши крви његове, помаза рогове олтару унаоколо прстом својим, и очисти олтар, а осталу крв изли на подножје олтару, и освети га да се на њему чини очишћење од гријеха.
16. И узе све сало што је на цријевима, и мрежицу с јетре, и оба бубрега, и сало око њих, и запали Мојсије на олтару.
17. А теле с кожом и с месом и балегом спали огњем иза окола, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.
18. И доведе овна за жртву паљеницу, и Арон и синови његови метнуше руке своје на главу овну;
19. И закла га Мојсије, и покропи крвљу његовом олтар озго унаоколо.
20. И исјекавши овна на дијелове, запали Мојсије главу и дијелове и сало.
21. А цријева и ноге опра водом, и тако спали Мојсије свега овна на олтару; и би жртва паљеница за угодни мирис, жртва огњена Господу, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.
22. И доведе другога овна, овна за посвећење; и Арон и синови његови метнуше руке своје на главу овну.
23. И заклавши га Мојсије узе крви његове, и помаза њом крај деснога уха Арону и палац десне руке његове и палац десне ноге његове.
24. И доведе Мојсије синове Аронове, па и њима помаза истом крвљу крај деснога уха и палац

десне руке и палац десне ноге; а осталу крв изли Мојсије по олтару унаоколо.

25. Потом узе сало и реп и све сало што је на цријевима, и мрежицу с јетре, и оба бубрега, и сало око њих, и плеће десно,

26. А из котарице у којој стајаху пријесни хљебови пред Господом узе један колач пријесан, и један колач хљеба с уљем и једну погачу, и метну на сало и на плеће десно.

27. И метну то све Арону у руке, и синовима његовијем у руке, и обрну тамо и амо за жртву обртану пред Господом.

28. Послије узевши то из руку њиховијех, Мојсије запали на олтару сврх жртве паљенице; то је посвећење на угодни мирис, жртва огњена Господу.

29. И узе Мојсије груди, и обрну их тамо и амо за жртву обртану пред Господом; и од овна посветнога допаде Мојсију дио, као што бјеше Господ заповједио Мојсију.

30. И узе Мојсије уља за помазање и крви која бјеше на олтару, и покропи Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим; и тако посвети Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове с њим.

31. Потом рече Мојсије Арону и синовима његовијем: Кухајте то месо на вратима шатора од састанка, и ондје га једите и хљеб посветни што је у котарици, као што сам заповједио рекавши: Арон и синови његови нека једу то.

32. А што остане меса или хљеба, огњем сажезите.

33. И не излазите с врата шатора од састанка седам дана, докле се не наврше дани посвећења вашег, јер ћете се седам дана посвећивати.

34. Како је било данас, тако је Господ заповједио да се чини, да бисте се очистили од гријеха.

35. Зато на вратима шатора од састанка останите дању и ноћу за седам дана, и извршите што је Господ заповједио да извршите, да не помрете, јер ми је тако заповјеђено.

36. И Арон и синови његови учинише све што бјеше Господ заповједио преко Мојсија.

9. Ступање свештеника на службу. Прву жртву Аронову огањ спаљује.

1. А у осми дан сазва Мојсије Арона и синове његове и старјешине Израилске.

2. И рече Арону: Узми теле за жртву ради гријеха и овна за жртву паљеницу, оба здрава; и принеси их пред Господом.

3. А синовима Израилевим кажи и реци: Узмите јаре за жртву ради гријеха, и теле и јагње, обоје од године дана, и здраво, за жртву паљеницу.

4. И вола и овна за жртву захвалну, да принесете пред Господом, и дар с уљем замијешен, јер ће вам се данас јавити Господ.

5. И узеше што заповједи Мојсије, и донесоше пред шатор од састанка, и приступивши сав збор стадоше пред Господом.

6. И рече Мојсије: Учините што је заповједио Господ, и показаће вам се слава Господња.

7. И рече Мојсије Арону: Приступи к олтару, и *принеси жртву за гријех свој и жртву своју паљеницу, и очисти од гријеха себе и народ; и принеси жртву народу и очисти их од гријеха, као што је заповједио Господ. [*Ев 5, 3; 7, 27.]

8. Тада Арон приступи к олтару, и закла теле за се.

9. И синови Аронови додаше му крв, а он замочи прст свој у крв, и помаза рокове олтару; а осталу крв изли на подножје олтару.

10. А сало и бубреге и мрежицу с јетре од жртве за гријех запали на олтару, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

11. А месо и кожу сажеже огњем иза окола.

12. Потом закла жртву своју паљеницу, и синови Аронови додаше му крв од ње, и покропи њом олтар озго унаоколо.

13. И додаше му жртву паљеницу исјечену на дијелове заједно с главом, и запали је на олтару.

14. И оправши цријева и ноге од ње, запали их на олтару сврх жртве паљенице.

15. Потом принесе жртву народну: узе јаре за гријех које бјеше за народ, и закла га, и принесе за гријех као и прво.

16. Иза тога принесе и жртву паљеницу, и сврши по закону.

17. Принесе и дар, и узевши од њега пуну шаку запали на олтару сврх јутрење жртве паљенице.

18. Потом закла вола и овна на жртву захвалну за народ; и додаше му синови Аронови крв, и покропи њом олтар озго унаоколо.

19. Па му додаше и сало од вола, и од овна реп, и сало што покрива цријева, и бубреге и мрежицу с јетре,

20. И метнуше све сало на груди, и запали сало на олтару.
21. А груди и десно плеће обрну Арон тамо и амо на *жртву обртану пред Господом, као што бјеше Господ заповједио Мојсију. [*3 Мој 7, 30-34.]
22. Тада подиже Арон руке своје према народу и *благослови их; и сиђе свршив жртву за гријех и жртву паљеницу и жртву захвалну. [*4 Мој 6, 23.]
23. Потом уђе Мојсије с Ароном у шатор од састанка, а кад опет изађоше, благословише народ; и слава се Господња показа свему народу.
24. Јер *дође огањ од Господа, и спали на олтару жртву паљеницу и сало. И видјевши то сав народ повика и паде ничице. [*1 цар 18, 38.]

10. *Огањ спаљује Надава и Авијуда. Закон за свештенослужитеље поводом овога.*

1. А синови Аронови, Надав и Авијуд, узевши сваки своју кадионицу метнуше огањ у њих и на огањ метнуше кад, и принесоше пред Господом огањ туђ, а то им не бјеше заповједио.
2. Тада *дође огањ од Господа и удари их, те погибоше пред Господом. [*4 Мој 16, 35.]
3. Тада рече Мојсије Арону: То је што је казао Господ говорећи: У онима који приступају к мени бићу свет и пред цијелим народом прославићу се. А Арон оћутје.
4. А Мојсије дозва Мисаила и Елисафана, синове *Озила стрица Аронова, и рече им: Ходите и изнесите браћу своју испред светиње напоље из окола. [*2 Мој 6, 22; Дап 5, 6, 9, 10.]
5. И приступише и изнесоше их у кошуљама њиховијем напоље из окола, као што рече Мојсије.
6. Тада рече Мојсије Арону и Елеазару и Итамару, синовима његовијем: Немојте *откривати глава својих, ни хаљина својих раздирати, да не изгинете и да се Господ не разгњеви на сав збор; него браћа ваша, сав род Израиљев, нека плаче ради пожара који учини Господ. [*3 Мој 21, 10.]
7. И с врата шатора од састанка немојте излазити, да не изгинете, јер је на вама уље помазања Господњег. И учинише по ријечи Мојсијевој.
8. И Господ рече Арону говорећи:
9. *Вина и силовита пића немој пити ти ни синови твоји с тобом кад улазите у шатор од састанка да не изгинете. То нека вам је уредба вјечна од кољена на кољено, [*Ез 44, 21; 1 Тим 3, 3; Тит 1, 7.]
10. Да бисте могли распознавати шта је свето шта ли није, и шта је чисто шта ли нечисто,
11. И да бисте учили синове Израиљеве свијем уредбама које им је казао Господ преко Мојсија.
12. А Мојсије рече Арону и Елеазару и Итамару, синовима његовијем који осташе: Узимајте дар што остане од огњених жртава Господњих, и једите с хљебом пријеснијем код олтара; јер је светиња над светињама.
13. Зато ћете га јести на светом мјесту, јер је дио твој и дио синова твојих од огњених жртава Господњих; јер ми је тако заповјеђено.
14. А груди од жртве обртане и плеће од жртве подизане једите на чистом мјесту, ти и синови твоји и кћери твоје с тобом; јер је тај дио дан теби и синовима твојим од захвалних жртава синова Израиљевих.
15. Плеће од жртве подизане и груди од жртве обртане доносиће се са салом што се сажиге, да се обрне тамо и амо пред Господом, и биће твоје и синова твојих с тобом законом вјечнијем, као што је заповједио Господ.
16. И Мојсије потражи јаре за гријех; али где, бјеше изгорјело; зато се разгњеви на Елеазара и на Итамара, синове Аронове који осташе, и рече:
17. Зашто не једосте жртве за гријех на светом мјесту? Светиња је над светињама, и даде вам је Господ да носите гријех свега збора, да би се очистили од гријеха пред Господом.
18. А ето, крв њезина није унесена у светињу; ваљаше вам је јести на светом мјесту, као што сам заповједио.
19. Тада рече Арон Мојсију: Ето, данас принесоше жртву своју за гријех и жртву своју паљеницу пред Господом, и то ми се догоди. А да сам данас јео жртве за гријех, би ли било по вољи Господу?
20. Кад то чу Мојсије, приста на то.

11. *Закон о чистим и нечистим животињама. (уп. 5 Мој 14, 3-20)*

1. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи им:
2. Кажите синовима Израиљевим и реците: Ово су *животиње које ћете јести између свијех животиња на земљи: [*Дап 10, 14.]
3. Што год има папке и папци су му раздвојени и прежива између животиња, то једите.
4. Али онијех што само преживају или што само имају папке раздвојене, не једите, као што је камила, јер прежива али нема папака раздвојених; да вам је нечиста;

5. И питоми зец, јер прежива али нема папака раздвојених; нечист да вам је;
6. И зец дивљи, јер прежива али нема папака раздвојених; нечист да вам је;
7. И свиња, јер има папке раздвојене али не прежива; нечиста да вам је.
8. Меса од њих не једите нити се стрва њихова додијевајте; јер вам је нечисто.
9. А између свега што је у води ово једите: Што год има пера и љуску у води, по мору и по ријекама, једите.
10. А што нема пера и љуске у мору и у ријекама између свега што се миче по води и живи у води, да вам је гадно.
11. Гадно да вам је; меса да им не једете, и на стрв њихов да се гадите.
12. Што год нема пера и љуске у води, то да вам је гадно.
13. А између птица ове да су вам гадне и да их не једете: орао и јастријеб и морски орао,
14. Еја и крагуј по својим врстама,
15. И сваки гавран по својим врстама,
16. И совуљага и ћук и лиска и кобац по својим врстама,
17. И буљина и гњурац и ушара,
18. И лабуд и гем и сврака,
19. И рода и чапља по својим врстама, и пупавац и љиљак.
20. Што год гамиже а има крила и иде на четири ноге, да вам је гадно.
21. Али између свега што гамиже а има крила и иде на четири ноге једите што има стегна на ногама својим, којима скаче по земљи.
22. Између њих једите ове: арба по врстама његовим, салема по врстама његовим, аргола по врстама његовим и агава по врстама његовим.
23. А што још гамиже а има крила и четири ноге, да вам је гадно.
24. И о њих ћете се оскврнити; ко се год дотакне мртва тијела њихова, да је нечист до вечера.
25. И ко би год носио мртва тијела њихова, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера.
26. Свака животиња која има папке али нераздвојене и не прежива, да вам је нечиста; ко их се год дотакне, да је нечист.
27. И што год иде на шапама између свијех животиња четвороногих, да вам је нечисто; ко би се дотакао стрва њихова, да је нечист до вечера.
28. И ко би носио стрв њихов, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера; то да вам је нечисто.
29. И између животиња које пужу по земљи да су вам нечисте: ласица и миш и корњача по својим врстама,
30. И јеж и гуштер и твор и пуж и кртица.
31. То вам је нечисто између животиња које пужу; ко их се дотакне мртвијех, да је нечист до вечера.
32. И свака ствар на коју падне које од њих мртво биће нечиста, била справа дрвена или хаљина или кожа или торба, и свака ствар која треба за какав посао, нека се метне у воду, и да је нечиста до вечера, последије да је чиста.
33. А сваки суд земљани, у који падне што од тога, и што год у њему буде, биће нечист, и разбијте га.
34. И свако јело што се једе, ако на њега дође онаква вода, да је нечисто, и свако пиће што се пије у сваком таком суду, да је нечисто.
35. И на што би пало што од тијела њихова мртва, све да је нечисто, и пећ и огњиште нека се развали, јер је нечисто и нека вам је нечисто.
36. А студенац и убао, гдје се вода скупља, биће чист; али што се дотакне стрва њихова, биће нечисто.
37. Ако ли што од стрва њихова падне на сјеме које се сије, оно ће бити чисто.
38. Али ако буде полито сјеме водом, па онда падне што од стрва њихова на сјеме, да вам је нечисто.
39. И кад угине животиња од онијех које једете, ко се дотакне стрва њезина, да је нечист до вечера.
40. А ко би јео од стрва њезина, нека опере хаљине своје и да је нечист до вечера; и ко би однио стрв њезин, нека опере хаљине своје, и да је нечист до вечера.
41. И све што пуже по земљи, да вам је гадно, да се не једе.
42. Што год иде на трбуху и што год иде на четири ноге или има више нога између свега што пуже по земљи, то не једите, јер је гад.
43. Немојте се поганити ничим што гамиже и немојте се скврнити њима, да не будете нечисти с њих.
44. Јер ја сам Господ Бог ваш; за то се освећујте и *будите свети; јер сам ја свет; и немојте се

скврнити ничим што пуже по земљи. [*3 Мој 19, 2.]

45. Јер ја сам Господ, који сам вас извео из земље Мисирске да вам будем Бог; будите дакле свети, јер сам ја свет.

46. Ово је закон за звијери и за птице, и за све животиње што се мичу по води, и за сваку душу живу која пуже по земљи,

47. Да се распознаје нечисто од чистога и животиња која се једе од животиње која се не једе.

12. Очишћење за породиље.

1. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израљевијем и реци: Кад *жена затрудни и роди мушко, нечиста да је седам дана, као у дане кад се одваја ради немоћи своје, биће нечиста. [*3 Мој 15, 19.]

3. А у *осми дан нека се обреже дијете. [*1 Мој 17, 12; Лк 2, 21; Јн 7, 22.]

4. А она још тридесет и три дана нека остане чистећи се од крви; ниједне свете ствари да се не додијева и у светињу да не иде док се не наврше дани чишћења њезина.

5. А кад роди женско, онда да је нечиста двије недјеље дана, као кад се одваја ради немоћи своје, и шездесет и шест дана нека остане чистећи се од крви.

6. А кад се наврше дани чишћења њезина ради сина или ради кћери, нека донесе свештенику на врата шатора од састанка јагње од године за жртву паљеницу, и голупче или грлицу за жртву ради гријеха.

7. И свештеник ће принијети жртву пред Господом и очистиће је од гријеха њезина; и тако ће се очистити од течења крви своје. То је закон за жену кад роди мушко или женско.

8. *Ако ли не може дати јагњета, онда нека узме двије грлице или два голубића, једно за жртву паљеницу а друго за жртву ради гријеха; и очистиће је свештеник од гријеха њезина и биће чиста. [*Лк 2, 22.]

13. Закон о установљењу губе на људима и хаљинама.

1. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

2. Човјек у којег би на кожи тијела његова био оток или краста или бубуљица, и било би на кожи тијела његова налик на губу, нека се доведе к Арону свештенику или ка којему сину његову свештенику.

3. И нека свештеник види бољетицу на кожи тијела његова; ако длака на бољетици буде побијељела и бољетица буде на очи нижа од остале коже тијела његова, онда је губа; па кад је види свештеник, прогласиће га даје нечист.

4. Ако ли буде бијела бубуљица на кожи тијела његова и не буде на очи нижа од остале коже нити длака на њој побијељела, онда нека затвори свештеник за седам дана човјека с таквом бољетицом.

5. А седмога дана нека види свештеник; ако опази да је бољетица остала како је била и није се даље разишла по кожи, нека га затвори свештеник опет за седам дана.

6. И нека га свештеник опет види седмога дана, па ако опази да се бољетица смањала и није се даље разишла по кожи, прогласиће га свештеник да је чист; краста је; и он нека опере хаљине своје и биће чист.

7. Ако ли се даље рашири краста по кожи његовој, пошто га свештеник види и прогласи да је чист, наново нека се покаже свештенику;

8. Ако види свештеник да се краста раширила по кожи његовој, прогласиће свештеник да је нечист; губа је.

9. Кад је губа на човјеку, нека га доведу к свештенику.

10. И свештеник нека га види; ако буде бијел оток на кожи и длака буде побијељела, ако би и здраво месо било на отоку,

11. Губа је застарјела на кожи тијела његова; зато ће га свештеник прогласити да је нечист, и неће га затворити, јер је нечист.

12. Ако ли се губа изаспе по кожи и покрије сву кожу човјеку од главе до пете, гдје би год свештеник очима погледао,

13. Кад свештеник види да је губа покрила сву кожу на њему, прогласиће да је човјек чист, јер је све побијељело па је чист.

14. Али ако се покаже на њему дивље месо, биће нечист.

15. Па кад свештеник види дивље месо, прогласиће га да је нечист; оно је дивље месо нечисто, губа је.

16. А кад би се дивље месо промијенило и побијељело, нека дође к свештенику.

17. И кад види свештеник да је бољетица побијељела свештеник ће прогласити да је чист; чист је.
18. Кад у кога на кожи буде чир, па прође,
19. А послије на мјесту гдје је био чир изађе оток бијел или бубуљица бијела и црвенкаста, нека се покаже свештенику.
20. Ако свештеник види да је на очи нижа од остале коже и длака на њој побијељела, прогласиће га свештеник да је нечист, губа је, изашла је из чира.
21. Ако ли свештеник гледајући види да није длака на њој побијељела нити је нижа од коже, него се смањила, онда ће га затворити свештеник за седам дана.
22. Ако се рашири по кожи, онда ће га свештеник прогласити да је нечист; болест је.
23. Ако ли остане на свом мјесту бубуљица и не рашири се, пожиљак је од чира; зато ће га свештеник прогласити да је чист.
24. Ако се ко по кожи ожеже огњем, па пошто се залијечи остане бубуљица бијела и црвенкаста или само бијела,
25. Нека га види свештеник; ако длака на бубуљици буде побијељела и ако на очи буде нижа него кожа, губа је, изашла је из ожеглине; зато ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.
26. Ако ли свештеник види да на бубуљици нема бијеле длаке нити је нижа од коже, него се смањала, затвориће га за седам дана.
27. Па ће је седмога дана погледати свештеник; ако се буде раширила по кожи, тада ће га свештеник прогласити да је нечист; губа је.
28. Ако ли бубуљица буде остала на свом мјесту, и не буде се раширила по кожи, него се смањила, онда је рана од тога што се ожегао; зато ће га свештеник прогласити да је чист, јер је пожиљак од ожеглине.
29. Ако у човјека или у жене буде бољетица на глави или на бради,
30. Свештеник нека види бољетицу; ако на очи буде нижа од остале коже и на њојзи длака жућкаста и танка, свештеник ће прогласити да је нечист; оспа је, губа на глави или на бради;
31. А кад свештеник види бољетицу и опази да на очи није нижа од остале коже и да нема на њој црне длаке, тада ће затворити свештеник за седам дана онога на ком је оспа.
32. Па кад свештеник седми дан види а оспа се није даље разишла нити длака на њој пожутјела, нити је на очи оспа нижа од коже,
33. Тада нека се обрије, али оспу да не обрије, и свештеник нека затвори још за седам дана онога на ком је оспа.
34. И седмога дана нека свештеник опет види оспу; ако опази да се оспа није даље разишла по кожи нити је на очи ниже од остале коже, тада ће га прогласити свештеник да је чист, па нека опере хаљине своје, и биће чист.
35. Ако ли се рашири оспа по кожи, пошто буде проглашен да је чист,
36. Тада нека га види свештеник; ако се буде раширила оспа по кожи, нека више не гледа свештеник има ли жутијех длака; нечист је.
37. Ако ли опази да је оспа остала гдје је била и да је црна длака израсла по њој, залијечила се оспа, чист је, и свештеник ће прогласити да је чист.
38. Кад у човјека или у жене буду бубуљице по кожи тијела њихова, бубуљице бијеле,
39. Свештеник нека види; ако на кожи тијела њихова буду бијеле бубуљице мале, бијела је оспа изашла по кожи, чист је.
40. Кома опадне коса с главе, ћелав је, чист је.
41. Ако му сприједа опадне коса с главе, пола је ћелав, и чист је.
42. Кад на глави сасвијем ћелавој или пола ћелавој буде бијела и црвенкаста бољетица, губа је, изашла на глави свој ћелавој или пола ћелавој.
43. И нека га види свештеник; ако опази да је бијел и црвенкаст оток на глави свој ћелавој или пола ћелавој налик на губу по кожи осталог тијела,
44. Човјек је губав, нечист је, и свештеник ће га прогласити да је нечист; губа му је на глави.
45. А губавац на ком је та болест, нека иде у хаљинама раздртијем и гологлав, и уста нека застре, и нека виче: Нечист, нечист.
46. Докле је год болест на њему, нека буде нечист; нечист је, нека живи сам, *иза окола нека му буде стан. [*4 Мој 5, 2.]
47. И ако на хаљини буде губа, на хаљини вуненој или ланеној,
48. Или на основи или на поучици од лана или од вуне, или на кожи, или на чем год од коже,
49. И ако бољетица буде зеленкаста или црвенкаста на хаљини или на кожи или на основи или на поучици или на чем год од коже, губа је, и нека се покаже свештенику.
50. И кад види свештеник болест, нека затвори за седам дана ствар на којој је губа.

51. И седмога дана ако види да се даље разишла болест по хаљини или по основи или по поучици или по кожи или по чему год од коже, љута је губа болест она, ствар је нечиста.
52. Зато нека спали ону хаљину или основу или поучицу од вуне или од лана, или што год буде од коже, на чем буде болест; јер је љута губа, огњем нека се спали.
53. Ако ли опази свештеник да се болест није разишла по хаљини или по основи или поучици, или по чему год од коже,
54. Тада нека заповједи свештеник да се опере оно на чем је болест, па онда нека затвори опет за седам дана.
55. Па нека види свештеник пошто се опере ствар на којој је болест, и ако опази да болест није промијенила боје своје, ако се и не буде даље разишла, ствар је нечиста, спали је огњем; јер је љута губа на горњој или на доњој страни.
56. Ако ли види свештеник да се мјесто смањило пошто је опрано, онда нека га откине од хаљине или од коже или од основе или од поучице.
57. Ако ли се опет покаже на хаљини или на основи или на поучици или на чем год од коже, губа је која се шири, огњем спали оно на чем буде.
58. А хаљину или основу или поучицу или што му драго од коже, кад опереш, па отиде с њега та болест, опери још једном, и биће чисто.
59. Ово је закон за губу на хаљини вуненој или ланеној, или на основи или на поучици, или на чем год од коже, како се може знати је ли што чисто или нечисто.

14. Закон о чишћењу губе на људима и кућама.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. Ово је закон за губавца кад се чисти: *Нека се доведе к свештенику, [*Мт 8, 4.]
3. А свештеник нека изађе иза окола; и ако види да је излијечена губа на губавцу,
4. Онда ће заповједити свештеник ономе који се чисти да узме две птице живе чисте, и дрво кедрово и црвца и исопа.
5. И нека заповједи свештеник да се једна птица закоље над судом земљаним и над водом живом.
6. Па нека узме живу птицу и дрво кедрово и црвац и исоп, и све то заједно са живом птицом нека замочи у крв од птице заклане над водом живом.
7. И нека покروпи седам пута онога који се чисти од губе, и нека га прогласи да је чист, и нека пусти живу птицу у поље.
8. Тада који се чисти нека опере хаљине своје и обрије све длаке своје, и нека се окупа у води и биће чист; потом нека уђе у око, али да стоји напољу не улазећи у свој шатор седам дана.
9. А у седми дан нека обрије све длаке своје, главу и браду и обрве над очима, и све длаке своје нека обрије, и нека опере хаљине своје, па нека се окупа у води и биће чист.
10. А у осми дан нека узме два јагњета здрава и једну овцу од године здраву и три десетине ефе бијелог брашна замијешена с уљем за дар, и један лог уља.
11. А свештеник који га чисти нека постави онога који се чисти заједно с тијем стварима пред Господом на вратима шатора од састанка.
12. И узевши свештеник једно јагње, нека га принесе на жртву за пријеступ заједно с логом уља, и нека обрне тамо и амо пред Господом на жртву обртану.
13. А послвије нека закоље јагње на мјесту гдје се коље жртва за гријех и жртва паљеница на светом мјесту, јер *жртва за пријеступ припада свештенику као и жртва за гријех; светиња је над светињама. [*3 Мој 7, 7.]
14. Тада нека свештеник узме крви од жртве за пријеступ и *помаже крај деснога уха ономе који се чисти и палац десне руке његове и палац десне ноге његове. [*3 Мој 8, 23.]
15. Потом нека узме свештеник од лога уља и налије на длан свој лијеви.
16. Па нека замочи свештеник прст од десне руке своје у уље што му је на лијевом длану, и нека покروпи уљем с прста својега седам пута пред Господом.
17. А осталијем уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и палац десне руке његове и палац десне ноге његове по крви жртве за пријеступ.
18. А што још остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти, и тако ће га очистити свештеник пред Господом.
19. Потом нека свештеник принесе жртву за гријех, и очистиће онога који се чисти од своје нечистоте; а послвије нека закоље жртву паљеницу.
20. И нека принесе свештеник жртву паљеницу заједно с даром на олтару; и тако ће га очистити, и биће чист.

21. Али ако је сиромах те не може донијети толико, онда нека узме једно јагње за жртву ради пријеступа да се принесе жртва обртана за очишћење његово, и једну десетину ефе бијелога брашна замијешена с уљем за дар, и лог уља,
22. И двије грлице или два голубића, које може прискрбити, да буде једно жртва за гријех, а друго жртва паљеница.
23. И то нека донесе у осми дан својега чистљења свештенику на врата шатора од састанка пред Господом.
24. Тада свештеник нека узме јагње за пријеступ и лог уља, и то нека свештеник обрне пред Господом за жртву обртану.
25. И нека закоље јагње за жртву ради пријеступа, и узевши свештеник крви од жртве за пријеступ нека помаже крај деснога уха ономе који се чисти и палац десне руке његове и палац десне ноге његове.
26. И уља нека налије свештеник на длан свој лијеви,
27. Па нека замочи прст од десне руке своје у уље што му је на лијевом длану, и покропи њим седам пута пред Господом.
28. И уљем што му је на длану нека помаже свештеник крај деснога уха ономе који се чисти, и палац десне руке његове и палац десне ноге његове по мјесту гдје је крв од жртве за пријеступ.
29. А што остане уља на длану свештенику, онијем нека намаже главу ономе који се чисти; и тако ће га очистити пред Господом.
30. Тако нека учини и с једном грлицом или голупчетом од онијех које прискрби.
31. Што је прискрбио, једно ће бити жртва за гријех, а друго жртва паљеница с даром; и тако ће свештеник очистити пред Господом онога који се чисти.
32. То је закон за губавца који не може прискрбити свега што треба за очишћење.
33. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
34. Кад дођете у земљу Хананску, коју ћу вам ја дати да је ваша, па кад пустим губу на коју кућу у земљи коју ћете држати,
35. Онда онај чија је кућа нека дође и јави свештенику говорећи: Чини ми се као да је губа на кући.
36. А свештеник нека заповједи да се испразни кућа прије него он дође да види губу, да се не би оскврнило што је у кући; потом нека дође свештеник да види кућу.
37. Па кад види болест, ако буде болест на зидовима кућним као рупице зеленкасте или црвенкасте и на очи ниже од зида,
38. Нека изађе свештеник из куће оне на врата кућна, и затвори кућу за седам дана.
39. Послије опет нека дође свештеник у седми дан, па ако види да се болест даље разишла по зидовима кућним,
40. Заповједиће свештеник да поваде камење на ком је болест и да га баце иза града на мјесто нечисто,
41. А кућу заповједиће да остружу изнутра свуда унаоколо, и прах што састружу да проспу иза града на мјесто нечисто,
42. И да узму друго камење и углаве на мјесто гдје је било пређашње камење; тако и блато друго узевши да олијепе кућу.
43. Ако се поврати болест и опет израсте по кући, пошто се повади камење и оструже кућа и наново олијепи,
44. Тада дошав свештеник ако види да се болест разишла по кући, љута је губа на кући, нечиста је.
45. Нека се разруши она кућа, камење и дрва и сав лијеп од оне куће, и нека се изнесе иза града на мјесто нечисто.
46. А ко би ушао у кућу ону док је затворена, да је нечист до вечера.
47. И ко би спавао у оној кући, нека опере хаљине своје; тако и ко би јео у оној кући, нека опере хаљине своје.
48. Ако ли свештеник дошав види да се није болест разишла по кући пошто је кућа наново олијепљена, нека прогласи свештеник да је чиста, јер се излијечила болест.
49. И нека узме да би се кућа очистила две птице и дрво кедрово и црвца и исопа,
50. И нека закоље једну птицу над судом земљаним над водом живом.
51. Па нека узме дрво кедрово и исоп и црвац и другу птицу живу, и нека замочи у крв од заклане птице и у воду живу, и покропи кућу седам пута.
52. И тако ће очистити кућу ону крвљу птичијом и водом живом и птицом живом и дрветом кедровијем и исопом и црвцем.
53. Па онда нека пусти птицу живу иза града у поље; и очистиће кућу, и биће чиста.
54. Ово је закон за сваку губу и за оспу,

55. За губу на хаљини и на кући,
 56. И за оток и за красту и за бубуљицу,
 57. Да се зна кад је ко нечист и кад је ко чист. То је закон за губу.

15. *О тјелесној нечистоћи.*

1. Још рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
2. Кажите синовима Израилевим и реците им: *Коме човјеку тече сјеме од тијела његова, нечист је. [*4 Мој 5, 2.]
3. А оваква је нечистота његова од тога течења: Ако испусти тијело његово течење своје, или се устави течење у тијелу његову, нечистота је на њему.
4. Свака постеља на коју леже онај коме тече сјеме, да је нечиста; и све на што сједе, да је нечисто.
5. И ко се год дотакне постеље његове, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.
6. И ко сједе на оно на чим је сједио онај коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.
7. И ко се дотакне тијела онога коме тече сјеме, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.
8. И ако онај коме тече сјеме пљуне на чистога, он нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.
9. И свако седло на ком би сједио онај коме тече сјеме, да је нечисто.
10. И ко би се дотакао чега год што је било под њим, да је нечист до вечера; и ко би што такво носио, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.
11. И кога би се дотакао онај коме тече сјеме не оправши руку својих водом, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.
12. И *суд земљани којег би се дотакао онај коме тече сјеме, нека се разбије, а дрвени суд нека се опере водом. [*3 Мој 11, 33.]
13. А кад се онај коме тече сјеме очисти од течења својега, нека броји седам дана пошто се очисти, и нека опере хаљине своје и нека тијело своје опере водом живом, и биће чист.
14. А у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека дође пред Господа на врата шатора од састанка, и нека их да свештенику.
15. И свештеник нека принесе једно од њих на жртву за гријех, а друго на жртву паљеницу; тако ће га очистити свештеник пред Господом од течења његова.
16. И *човјек коме изађе сјеме кад спава са женом нека опере водом цијело тијело своје, и биће нечист до вечера. [*3 Мој 22, 4.]
17. И свака хаљина и свака кожа на којој буде тако сјеме, нека се опере водом и биће нечисто до вечера.
18. И жена код које буде спавао такав човјек, и она и он нека се окупају у води и биће нечисти до вечера.
19. А жена кад има вријеме, кад иде крв од тијела њезина, нека се одваја седам дана, и ко је се год дотакне, да је нечист до вечера.
20. И на што год легне док се одваја, да је нечисто, и на што год сједе, даје нечисто.
21. И ко се дотакне постеље њезине, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.
22. И ко се дотакне чега на чем је она сједјела, нека опере хаљине своје и нека се окупа у води, и биће нечист до вечера.
23. И што би год било на постељи њезиној или на чем је она сједјела, па се ко дотакне тога, да је нечист до вечера.
24. А ко би спавао с њом те би нечистота њезина дошла на њ, да је нечист седам дана, и постеља на којој лежи да је нечиста.
25. А жена од које би ишла крв дуго времена или осим обичнога времена или у обично вријеме али дуже, докле год тече нечистота њезина биће нечиста као у вријеме кад се одваја.
26. Постеља на којој лежи докле јој год крв иде, да јој је као постеља кад се одваја; и на чем би год сједјела да је нечисто као што је нечисто кад се одваја.
27. И ко се год дотакне тијех ствари, нечист је; зато нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера.
28. А *кад се очисти од течења крви своје, нека броји седам дана, па онда да је чиста. [*3 Мој 15, 13.]
29. И у осми дан нека узме двије грлице или два голубића, и нека их однесе свештенику на врата

шатора од састанка.

30. И нека свештеник принесе једно на жртву за гријехе а друго на жртву паљеницу, и очистиће је свештеник пред Господом од течења нечистоте њезине.

31. Тако ћете одлучивати синове Израилеве од нечистота њиховијех, да не гину с нечистота својих скврнећи шатор мој што је усред њих.

32. То је закон за онога коме тече сјеме и коме изађе сјеме кад спава са женом те буде нечист,

33. И за жену кад болује од течења крви своје, и за свакога који болује од течења свога, било мушко или женско, и за човјека који би лежао с нечистом.

16. Велики дан очишћења и помирења. (уп. 23, 26-32; 4 Мој 29, 7-11; Јев 9, 7-14)

1. И рече Господ Мојсију *пошто погибоше два сина Аронова, а погибоше кад приступише пред Господа, [**3 Мој 10, 1, 2.*]

2. И каза Господ Мојсију: Реци Арону, брату својему, да не улази у свако доба у светињу иза завјесе пред заклопац који је на ковчегу, да не погине, јер ћу се у облаку над заклопцем јављати.

3. С оввијем нека улази Арон у светињу: С *јунцем за жртву ради гријеха и с овном за жртву паљеницу. [**3 Мој 4, 3.*]

4. *Свету кошуљу ланену нека обуче, и гаће ланене нека су на тијелу његову, и нека се опаше појасом ланенијем и капу ланену нека метне на главу; то су хаљине свете, и нека опере тијело своје водом, па онда нека их обуче. [**2 Мој 28, 39, 42, 43.*]

5. А од збора синова Израилевијех нека узме два јарца за жртву ради гријеха, и једнога овна за жртву паљеницу.

6. И нека принесе Арон јунца својега на жртву за гријех и *очисти себе и дом свој. [**Јев 7, 27.*]

7. Потом нека узме два јарца, и нека их метне пред Господа на врата шатора од састанка.

8. И нека Арон баци ждријиб за та два јарца, један ждријиб Господу, а други ждријиб Азазелу.

9. И нека Арон принесе на жртву јарца на којег падне ждријиб Господњи, нека га принесе на жртву за гријех.

10. А јарца на којег падне ждријиб Азазелов нека метне жива пред Господа, да учини очишћење на њему, па нека га пусти у пустињу Азазелу.

11. И нека Арон принесе јунца својега на жртву за гријех и очисти себе и дом свој, и нека закоље јунца својега на жртву за гријех.

12. И нека узме кадионицу пуну жеравице с олтара, који је пред Господом, и пуне прегршти када мириснога истуцаног, и нека унесе за завјесу.

13. И нека метне кад на огањ пред Господом, да дим од када заклони заклопац који је на свједочанству; тако неће погинути.

14. Послије нека узме крви од јунца и покропи с прста својега по заклопцу према истоку, а пред заклопцем нека седам пута покропи том крвљу с прста својега.

15. И нека закоље јарца на жртву за гријех народни, и нека унесе крв његову иза завјесе; и нека учини с крвљу његовом као што је учинио с крвљу јунчијом, и покропи њом по заклопцу и пред заклопцем.

16. И тако ће очистити светињу од нечистота синова Израилевих и од пријеступа њиховијех у свијем гријесима њиховијем; тако ће учинити и у шатору од састанка, који је међу њима усред нечистота њиховијех.

17. А нико да не буде у шатору од састанка кад он уђе да чини очишћење у светињи, докле не изађе и сврши очишћење за се и за дом свој и за сав збор Израилски.

18. А нека изађе к олтару који је пред Господом, и *очисти га; и узевши крви од јунца и крви од јарца, нека помаже рокове олтару унаоколо; [**2 Мој 30, 10; 3 Мој 4, 7, 18; Јев 9, 22, 23.*]

19. И нека га покропи озго истом крвљу с прста својега седам пута; тако ће га очистити и *посветити га од нечистота синова Израилевих. [**Јез 43, 20.*]

20. А кад *очисти светињу и шатор од састанка и олтар, тада нека доведе јарца живог. [**3 Мој 16, 16; Јез 45, 20.*]

21. И метнувши Арон обје руке своје на главу јарцу живому, нека исповједи над њим сва безакоња синова Израилевих и све пријеступе њихове у свијем гријесима њиховијем, и *метнувши их на главу јарцу, нека га да човјеку спремном да га истјера у пустињу. [**Ис 53, 6.*]

22. И јарац ће однијети на себи сва безакоња њихова у пустињу; и пустиће онога јарца у пустињу.

23. Потом нека опет уђе Арон у шатор од састанка и свуче хаљине ланене које је обукао кад је ишао у светињу, и ондје нека их остави.

24. Па нека опере тијело своје на светом мјесту и обуче своје хаљине; и изашав нека принесе своју

жртву паљеницу и народну жртву паљеницу, и очисти себе и народ.

25. А сало од жртве за гријех нека запали на олтару.

26. А ко одведе јарца за Азазела, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека уђе у око.

27. А *јунца за гријех и јарца за гријех, од којих је крв унесена да се учини очишћење у светињи, нека изнесу напоље из окола, и нека спале огњем коже њихове и месо њихово и балегу њихову. [*3 Мој 4, 12; Јев 13, 11.]

28. А ко их спали, нека опере хаљине своје и окупа тијело своје у води, па онда нека дође у око.

29. И ово нека вам буде вјечна уредба: Десети дан седмога мјесеца мучите душе своје, и не радите никаквога посла, ни домородац ни дошљак који се бави међу вама.

30. Јер у тај дан бива очишћење за вас, да се *очистите; бићете очишћени од свијех гријеха својих пред Господом. [*Јев 10, 1, 2.]

31. То нека вам је почивање суботно, и мучите душе своје по уредби вјечној.

32. А свештеник који буде помазан и који буде освећен да врши службу свештеничку намјесто оца својега, он нека очишћа обукавши се у хаљине ланене, хаљине свете.

33. И нека очисти светињу свету и шатор од састанка; и олтар нека очисти; и свештенике и сав народ сабрани нека очисти.

34. И ово нека вам је вјечна уредба да очишћате синове Израиљеве од свијех гријеха њиховијех једанпут у години. И учини Мојсије како му заповједи Господ.

17. Одређивање мјеста за жртве. Забрањено јести крв.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевијем, и реци им: Ово је заповједио Господ говорећи:

3. Ко год од дома Израиљева закоље вола или јагње или козу у околу, или ко год закоље изван окола,

4. А не доведе на врата шатора од састанка, да принесе принос Господу пред шатором Господњим, крив је за крв; пролио је крв; зато да се истријеби онај човјек из народа својега.

5. Зато синови Израиљеви нека доведу жртве своје, које би клали у пољу, нека их доведу Господу на врата шатора од састанка к свештенику, и нека принесу жртве захвалне Господу.

6. И свештеник нека покропи крвљу по олтару Господњем на вратима шатора од састанка, и сало нека запали на угодни мирис Господу.

7. И нека више не приносе жртве своје *ђаволима, са којима они чине прељубу. Ово нека им буде закон вјечан од кољена на кољено. [*5 Мој 32, 17.]

8. Зато им реци: Ко би год од дома Израиљева или између странаца који се баве међу њима принео жртву паљеницу или другу жртву,

9. А не би је довео на врата шатора од састанка да је принесе Господу, тај човјек да се истријеби из народа својега.

10. И *ко би год од дома Израиљева или између странаца који се баве међу њима јео какве год крви, окренућу лице своје насупрот оному човјеку који буде јео крви, и истријебићу га из народа његова. [*3 Мој 3, 17.]

11. Јер је душа тијелу у крви; а ја сам вам је одредио за олтар да се чисте душе ваше; јер је крв што душу очишћа.

12. Зато рекох синовима Израиљевим: Нико између вас да не једе крви; ни дошљак који се бави међу вама да не једе крви.

13. И ко би год између синова Израиљевих или између дошљака који се баве код њих уловио звјерку или птицу, која се једе, нека исциједи крв из ње, и заспе је земљом.

14. *Јер је душа свакога тијела крв његова, то му је душа. Зато рекох синовима Израиљевим: Крви ниједнога тијела не једите, јер је душа свакога тијела крв његова. Ко би је год јео, да се истријеби. [*1 Мој 9, 4.]

15. А ко би јео месо од животиње која цркне или коју раскине звјерка, био домородац или дошљак, нека опере хаљине своје и окупа се у води, и биће нечист до вечера, а послвије ће бити чист.

16. Ако ли их не опере, и тијела својега не окупа, носиће безакоње своје.

18. Забрана женидбе и удадбе са блиским сродницима и забрана других великих гријехова.

1. Још Рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Ја сам Господ Бог ваш.

3. Немојте чинити што се чини у земљи Мисирској, у којој сте живјели, нити чините *што се чини у земљи Хананској, у коју вас водим, и по уредбама њиховијем немојте живјети. [*2 Мој 23, 24.]
4. Него моје законе вршите и моје уредбе држите живећи по њима. Ја сам Господ Бог ваш.
5. Држите уредбе моје и законе моје; *ко их врши, жив ће бити кроз њих. Ја сам Господ. [*Јез 20, 11; Рим 10, 5; Гал 3, 12.]
6. Нико да не приступа к родици својој по крви, да открије голотињу њезину. Ја сам Господ.
7. Голотиње оца својега ни голотиње матере своје не откриј; мати ти је; не откриј голотиње њезине.
8. *Голотиње жене оца својега не откриј; голотиња је оца твојега. [*5 Мој 27, 20; 1 Кор 5, 1.]
9. Голотиње сестре своје, кћери оца својега или кћери матере своје, која је рођена у кући или изван куће, не откриј голотиње њихове.
10. Голотиње кћери сина својега, или кћери кћери своје не откриј, јер је твоја голотиња.
11. Голотиње кћери жене оца својега, коју је родио отац твој, не откриј; сестра ти је.
12. Голотиње сестре оца својега не откриј; једна је крв с оцем твојим.
13. Голотиње сестре матере своје не откриј; јер је једна крв с матером твојом.
14. Голотиње брата оца својега не откриј приступајући к жени његовој; стрина ти је.
15. Голотиње жене сина својега не откриј; снаха ти је, не откриј голотиње њезине. [*1 Мој 38, 18.]
16. Голотиње жене брата својега не откриј; голотиња је брата твојега.
17. Голотиње жене и кћери њезине не откриј; кћери сина њезина ни кћери кћери њезине немој узети да откријеш голотињу њихову; једна су крв; зло је.
18. Немој узети жене преко једне жене, да је уцвијелиш откривајући голотињу другој за живота њезина.
19. *К жени докле се одваја због нечистоте своје не иди да откријеш голотињу њезину. [*Јез 18, 6; 22, 10.]
20. Са женом ближњега својега не лези скврнећи се с њом.
21. *Од сјемена својега не дај да се однесе Молоху, да не оскврниш имена Бога својега; ја сам Господ. [*2 цар 21, 6.]
22. С мушкарцем не лези као са женом; гадно је.
23. *Живинчета никаквога немој облежати скврнећи се с њим; и жена да не легне под живинче; грдило је. [*2 Мој 22, 19.]
24. Немојте се скврнити ниједном овом стварју; јер су се свијем тијем стварима оскврнили народи које ћу одагнати испред вас.
25. Јер се оскврнила земља, и неваљалство ћу њезино походити на њој, и изметнуће земља становнике своје.
26. Него ви држите законе моје и уредбе моје, и не чините ниједнога овога гада, ни домородац ни дошљак који се бави међу вама;
27. Јер све ове гадове чинише људи у овој земљи који су били прије вас, и земља је од тога оскврњена;
28. Да не изметне земља вас, ако је оскврните, као што је изметнула народ који је био прије вас.
29. Јер ко учини што год од овијех гадова, истријебиће се из народа својега душе које учине.
30. Зато држите што сам наредио да се држи, да не чините што од гаднијех обичаја који су били прије вас, и да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш.

19. Поједини прописи о култу и о животу у заједници.

1. Још Рече Господ Мојсију говорећи:
2. Кажи свему збору синова Израјлевих, и реци им: *Будите свети, јер сам ја свет, Господ Бог ваш. [*3 Мој 11, 44; 1 Пет 1, 16.]
3. Сваки да се боји матере своје и оца својега; и *држите суботе моје; ја сам Господ Бог ваш. [*2 Мој 20, 8.]
4. *Не обраћајте се к идолима, и богова ливенијех не градите себи; ја сам Господ Бог ваш. [*2 Мој 20, 4.]
5. А *кад приносите жртву захвалну Господу, приносите је драге воље. [*3 Мој 7, 16.]
6. У који је дан принесете, нека се једе, и сјутрадан; а што остане до трећега дана, нека се огњем сажеже.
7. А ако би се што јело трећи дан, гад је, неће бити угодна.
8. Ко би је год јео, носиће своје безаконе, јер оскврни светињу Господу; зато ће се истријебити она душа из народа својега.
9. А кад *жањете род земље своје, немој пожети сасвијем њиве своје, нити пабирчи по жетви. [*3 Мој

23, 22; 5 Мој 24, 19; Рута 2, 15, 16.]

10. Ни винограда својега немој пабирчити, и немој купити зрна која падну по винограду твојем; него остави сиромашу и дошљаку. Ја сам Господ Бог ваш.

11. *Не крадите; не лажите и не варајте ближњега својега. [*Мој 20, 15.]

12. *Не куните се именом мојим криво; јер ћеш оскврнити име Бога својега. Ја сам Господ. [*2 Мој 20, 7; Мт 5, 33.]

13. *Не закидај ближњега својега и не отимај му; плаћа надничарова да не преноћи код тебе до јутра. [*5 Мој 24, 14, 15; Јак 5, 4.]

14. Немој псовати глуха, ни *пред слијепца метати што да се спотакне; него се бој Бога својега; ја сам Господ. [*5 Мој 27, 18.]

15. Не чините *неправде на суду, не гледај што је ко сиромаш, нити се поводи за богатијем; право суди ближњему својему. [*5 Мој 16, 19.]

16. Не иди као опадач по народу својем, и не устај на крв ближњега својега; ја сам Господ.

17. Немој мрзити на брата својега у срцу својем; *слободно искарај ближњега својега, и немој трпјети гријеха на њему. [*Мт 18, 15.]

18. Не буди осветљив, и не носи срдње на синове народа својега; него *љуби ближњега својега као себе самога; ја сам Господ. [*Мт 5, 43; 22, 39; Рим 13, 9; Гал 5, 14; Јак 2, 8.]

19. Уредбе моје држите; живинчета својега не пуштај на живинче друге врсте; *не засијевај њиве своје двојаким сјеменом, и не облачи на се хаљине од двојаких ствари. [*5 Мој 22, 9, 10.]

20. Ако би ко облежао робину која је испрошена али није откупљена ни ослобођена, обоје да се шибају, али да се не погубе; јер није била ослобођена.

21. И *нека он принесе Господу жртву за пријеступ свој на врата шатора од састанка, овна за пријеступ. [*3 Мој 5, 15.]

22. И нека га очисти пред Господом свештеник овном принесеним за пријеступ од гријеха који је учинио; и опростиће му се гријех његов.

23. А кад дођете у земљу и насадите свакојакога воћа, обрежите му крајак, род његов; три године нека вам је необрезано, и не једите га,

24. А четврте године нека буде сав род његов посвећен у хвалу Господу.

25. Па тек пете године једите воће с њега, да би вам се умножио род његов. Ја сам Господ Бог ваш.

26. Ништа не једите с крвљу. Немојте врачати, ни гатати по времену.

27. *Не стризите косе своје уокруг, ни грдите браде своје. [*3 Мој 21, 5.]

28. *За мртвацем не режите тијела својега, ни ударајте на се каквих биљета. Ја сам Господ. [*5 Мој 14, 1.]

29. Немој скврнити кћери своје пуштајући је да се курва, да се не би земља прокурвала и напунила се безакоња.

30. Држите суботе моје, и светињу моју поштујте. Ја сам Господ.

31. *Не обраћајте се к врачарима и гатарима, нити их питајте, да се не скврните о њих. Ја сам Господ Бог ваш. [*3 Мој 20, 6; 5 Мој 18, 10; 1 Сам 28, 7.]

32. Пред сиједом главом устани, и поштуј лице старчево, и бој се Бога својега. Ја сам Господ.

33. Ако је у теби дошљак у земљи вашој, не чини му криво.

34. Ко је дошљак међу вама, нека вам буде као онај који се родио међу вама, и љуби га као себе самога; јер сте и ви били дошљаци у земљи Мисирској. Ја сам Господ Бог ваш.

35. Не чините неправде у суду, ни мјером за дужину, ни мјером за тежину, ни мјером за ствари које се сипају.

36. Мјерила нека су вам права, камење право, ефа права, ин прав. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље Мисирске.

37. Држите, дакле, све уредбе моје и све законе моје, и вршите их. Ја сам Господ.

20. *Казне за разне велике гријехе.*

1. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Још реци синовима Израилевим: Ко год између синова Израилевих или између дошљака који се баве у Израилу, да од сјемена својега Молоху, нека се погуби, народ у земљи нека га заспе камењем.

3. И ја ћу окренути лице своје насупрот таквом човјеку, и истријебићу га из народа његова, што од сјемена својега даде Молоху, и запрзни светињу моју и оскврни свето име моје.

4. Ако ли народ какогод затвори очи да не види тога човјека кад да од својега сјемена Молоху, и не убију га,

5. Ја ћу окренути лице своје насупрот оном човјеку и насупрот дому његову, и истријебићу га, и све који за њим чине прељубу чинећи прељубу за Молохом, из народа њихова.
6. А *ко се обрати к врачарима и гатарима да чини прељубу за њима, окренућу лице своје насупрот њему, и истријебићу га из народа његова. [*3 Мој 19, 21.]
7. Зато *посвећујте се, и будите свети, јер сам ја Господ Бог ваш. [*3 Мој 19, 2.]
8. И *чувајте уредбе моје и вршите их. Ја сам Господ који вас посвећујем. [*3 Мој 19, 37.]
9. *Ко опсује оца својега или матер своју, да се погуби; опсовао је оца својега или матер своју; крв његова на њ. [*2 Мој 21, 17.]
10. А човјек који учини прељубу с туђом женом, што је учинио прељубу са женом ближњега својега, да се погуби и прељубочинац и прељубочиница.
11. Ко би спавао са женом оца својега, открио је голотињу оца својега; обоје да се погубе; крв њихова на њих.
12. Ко би спавао са женом сина својега, обоје да се погубе; учинише срамоту; крв њихова на њих.
13. Ко би мушкарца облежао као жену, учинише гадну ствар обојица; да се погубе; крв њихова на њих.
14. И ко би узео жену и матер њезину, зло је; огњем да се спали он и она, да не буде зла међу вама.
15. Ко би облежао живинче, да се погуби; убијте и живинче.
16. И ако би жена легла под живинче, убиј и жену и живинче, нека погину, крв њихова на њих.
17. Ко би узео сестру своју, кћер оца својега или кћер матере своје, видио би голотињу њезину и она би видјела голотињу његову, срамота је; зато да се истријебе испред синова народа својега; открио је голотињу сестре своје, нека носи безакоње своје.
18. И ко би спавао са женом кад има врјеме и открио голотињу њезину откривши течење њезино, и она би открила течење крви своје, да се истријебе обоје из народа својега.
19. Голотиње сестре матере своје и сестре оца својега не откриј, јер би открио своју крв; нека носе безакоње своје.
20. А ко би спавао са женом стрица својега, открио би голотињу стрица својега; нека носе обоје гријех свој, нека помру без дјете.
21. Ко би узео жену брата својега, ружно је, открио је голотињу брата својега; без дјете да буду.
22. Чувајте све уредбе моје и све законе моје, и вршите их, да вас земља не изметне, у коју вас водим да живите у њој.
23. Немојте живјети по уредбама народа које ћу отјерати испред вас, јер су чинили све то, зато ми омрзоше.
24. И рекох вам: *Ви ћете наслиједити земљу њихову и ја ћу вам је дати у државу, земљу у којој тече млијеко и мед. Ја сам Господ Бог ваш, који вас одвојих од других народа. [*2 Мој 19, 5, 6.]
25. Зато разликујте стоку чисту од нечисте, и птицу чисту од нечисте, и немојте скврнути душа својих стоком или птицом или чим год што пуже по земљи, што сам вам одвојио да је нечисто.
26. И бићете ми свети, јер сам свет ја, Господ, и одвојих вас од других народа да budete моји.
27. А *човјек или жена, у којима би био дух врачарски или гатарски да се погубе, камењем да се заспу, крв њихова на њих. [*2 Мој 22, 18.]

21. Прописи о свештеницима.

1. Још рече Господ Мојсију: Кажи свештеницима синовима Ароновијем, и реци им: За мртвацима да се не скврни ни један у народу својем,
2. Осим за родом својим по крви, за матером својом или за оцем својим или за сином својим или за кћерју својом или за братом својим,
3. Или за рођеном сестром својом, дјевојком која није имала мужа; за њом се може оскврнити.
4. Ако је ожењен, да се не оскврни за женом својом у народу својем учинивши се нечист.
5. *Да се не начине ћелави чупајући косе с главе своје и да не брију браде своје, нити се режу по тијелу својем. [*3 Мој 19, 27, 28.]
6. Нека буду свети Богу својему, и нека не скврне имена Бога својега, јер приносе жртве огњене Господње, хљеб Бога својега, зато нека су свети.
7. Нека се не жене женом курвом или силованом; ни пуштеницом нека се не жене; јер су свети Богу својему.
8. И теби нека је сваки свет, јер приноси хљеб Бога твојега; свет нека ти је, јер сам ја свет, Господ који вас посвећујем.
9. А кћи свештеничка која се оскврни курвајући се, скврни оца својега, нека се огњем спали.
10. А свештеник највиши између браће своје, којему се на главу излило уље помазања и који је

посвећен да се облачи у свете хаљине, *нека не открива главе своје, и хаљина својих нека не раздире. [*3 Мој 10, 6.]

11. И к мртвацу ниједном нека не иде, ни за оцем својим ни за матером својом да се не оскврни.

12. И из светиње нека не излази да не би оскврнио светињу Бога својега, јер је на њему вијенац, уље помазања Бога његова; ја сам Господ.

13. Он нека се жени дјевојком.

14. Удовицом ни пуштеницом ни силованом ни курвом да се не жени; него дјевојком из народа својега нека се ожени.

15. И нека не скврни сјемена својега у народу својем, јер сам ја Господ који га посвећујем.

16. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

17. Кажи Арону и реци: У кога би из сјемена твојега од кољена до кољена била мана на тијелу, онај нека не приступа да приноси хљеб Бога својега.

18. Јер нико на коме би била мана не ваља да приступа, ни слијеп, ни хром, ни у кога би био који уд превећ мали или превећ велики,

19. Ни у кога је сломљена нога или рука.

20. Ни грбав, ни дрљав, ни ко има биону на оку, ни шутава, ни лишајив, ни просут.

21. У кога би год из сјемена Арона свештеника била каква мана на тијелу, нека не приступа да приноси жртве огњене Господу; мана је на њему; да не приступа да приноси хљеб Бога својега.

22. Али хљеб Бога својега од ствари пресветих и од ствари светих нека једе;

23. Али иза завјесе нека не улази; к олтару нека се не приближује, јер је мана на њему, па нека не скврни светиње моје, јер сам ја Господ који их посвећујем.

24. И Мојсије каза то Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевим.

22. Ко сме јести од принетих жртава. Жртве треба да буду без недостатака.

1. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи Арону и синовима његовијем да се чувају од светијех ствари синова Израиљевих, да не би оскврнили свето име моје у оном што ми они посвећују; ја сам Господ.

3. Реци им: Ко би год из сјемена вашега од кољена на кољено приступио к светијем стварима, које би посветили синови Израиљеви Господу, кад је нечистота његова на њему, тај нека се истријеби испред лица мојега; ја сам Господ.

4. Ко би год из сјемена Аронова био губав или *би ишло сјеме од њега, нека не једе светијех ствари докле не буде чист; тако и који би се дотакао кога нечиста од мртва тијела или онога од кога је изашло сјеме. [*3 Мој 15, 2.]

5. Или *ко би се дотакао чега што гамиче по земљи, од чега би се оскврнио, или човјека од којег би се оскврнио какве му драго ради нечистоте његове, [*3 Мој 11, 24.]

6. Ко би се дотакао таквога чега, биће нечист до вечера; зато нека не једе светијех ствари ако не окупа тијела својега у води.

7. А кад зађе сунце, биће чист, и онда може јести од светијех ствари; јер му је храна.

8. *Мрцинога или што раскине звјерка нека не једе, да се њим не скврни; ја сам Господ. [*2 Мој 22, 31.]

9. Тако нека држе што сам уредио да се држи, да не навуку на се гријеха и не умру од њега оскврнивши се. Ја сам Господ који их посвећујем.

10. Нико други да не једе светијех ствари, ни укућанин свештеников ни надничар да не једе светијех ствари.

11. А кад свештеник купи кога за новце, тај нека их једе, и који се роди у кући његовој; они нека једу јела његова.

12. Али кћи свештеничка кад се уда за човјека другога племена, она да не једе од жртава подигнутијех светијех ствари.

13. А кћи свештеничка ако обудови, или је пусти муж, ако нема порода, нека се врати кући оца својега као што је била у дјетињству својем, хљеб оца својега нека једе; али нико другога племена да га не једе.

14. А ко би *нехотице јео свету ствар, нека дOMETНЕ пети дио и накнади свештенику свету ствар, [*3 Мој 5, 16.]

15. Да не би скврнили светијех ствари синова Израиљевих, које приносе Господу,

16. И да не би навлачили на њих кара за пријеступ једући свете ствари њихове, јер сам ја Господ који их посвећујем.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажи Арону и синовима његовијем и свијем синовима Израиљевијем, и реци им: Ко год од

- дома Израилева или између странаца који су у Израилу хоће да принесу жртву своју по каквом год завјету свом, или од добре воље своје дар, што се приноси Господу на жртву паљеницу,
19. Нека принесу драге воље мушко здраво од говеда или од оваца или од коза.
20. *На чем би била мана, оно не приносите, јер вам се не би примило. [*5 Мој 15, 21; 17, 1; Мал 1, 8.]
21. И кад ко хоће да принесу жртву захвалну Господу, извршујући завјет или од своје воље дајући дар, од говеда или од ситне стоке, нека буде здраво, да би било примљено; никакве мане да нема на њему.
22. Слијепо или којему је што сломљено или одбијено, ни гутаво ни краставо ни лишајиво, што је такво не приносите Господу, и не мећите их на олтар Господњи за жртву огњену.
23. А вола или овцу или козу с удом којим превеликим или премалим можеш принијети за добровољни дар; али за завјет неће се примити.
24. Ујаловљено увртањем, тучењем, кидањем или резањем, не приносите Господу; и не чините тога у земљи својој.
25. И из руке туђинске немојте узимати ниједне ствари да принесете хљеб Богу својему; јер је квар њихов у њима; имају ману, неће вам се примити.
26. Још рече Господ Мојсију говорећи:
27. *Теле и јагње и јаре кад се омлади, нека буде седам дана код мајке своје, па од осмога дана и послје биће угодно за жртву огњену Господу. [*2 Мој 22, 30.]
28. А *краве ни овце ни козе не кољите у један дан с младетом њезинијем. [*5 Мој 22, 6.]
29. И кад приносите Господу жртву ради хвале, принесите је драговољно.
30. Нека се једе истога дана и не остављајте ништа до јутра; ја сам Господ.
31. Зато држите заповијести моје, и вршите их; ја сам Господ.
32. И немојте скврнити светога имена мојега, и ја ћу се светити међу синовима Израилевим; ја сам Господ који вас посвећујем.
33. Који сам вас извео из земље Мисирске да вам будем Бог; ја сам Господ.

23. О главним празницима: Субота, Пасха, Празник пресних (бесквасних) хљебова, Педесетница, Нова година (Празник труба), Дан очишћења. Сјенице.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. Кажи синовима Израилевим, и реци им: Празници Господњи, које ћете звати свети сабори, ово су празници моји:
3. *Шест дана ради, а седми дан који је субота за почивање, нека буде свети сабор, не радите ниједнога посла; субота је Господња по свијем становима вашим. [*2 Мој 20, 9.]
4. Ово су *празници Господњи, сабори свети, на које ћете се сабирати у вријеме њихово: [*2 Мој 23, 14.]
5. *Четрнаестог дана првога мјесеца увече пасха је Господња. [*2 Мој 12, 6.]
6. А петнаестог дана истога мјесеца празник је пријеснијех хљебова Господу; седам дана једите хљебове пријесне.
7. Први дан нека вам буде сабор свети, никаквога посла ропскога не радите.
8. Него *за седам дана приносите Господу жртве огњене; а седми дан нека је сабор свети; не радите ниједнога посла ропскога. [*2 Мој 13, 6.]
9. Још рече Господ Мојсију говорећи:
10. Кажи синовима Израилевим, и реци им: Кад дођете у земљу коју ћу вам дати, и станете жети у њој, тада донесите сноп *првина од жетве своје к свештенику; [*1 Кор 15, 20.]
11. А он нека обрће сноп пред Господом, да би вам се примио; сјутрадан по суботи нека га обрће свештеник.
12. А исти дан кад будете обртали сноп, принесите јагње од године дана здраво на жртву паљеницу Господу;
13. И дар уза њ, двије десетине ефе бијелога брашна замијешена с уљем, да буде жртва огњена Господу на угодни мирис; и наљев уза њ, вина четврт ина.
14. А хљеба, ни зрна пржена ни зрна у класу немојте јести до онога дана кад принесете жртву Богу својему; то да вам је вјечна уредба од кољена до кољена по свијем становима вашим.
15. Потом *од првога дана по суботи, од дана кад принесете сноп за жртву обртану, бројте седам недеља пунијех; [*4 Мој 28, 26-31; 5 Мој 16, 9-12.]
16. До првога дана по седмој недељи набројте педесет дана; онда принесите нов дар Господу.
17. Из станова својих донесите два хљеба за жртву обртану; од двије десетине ефе бијелога брашна да буду, с квасцем нека буду печени; то су првине Господу.

18. А с тијем хљебом принесите седам јагањаца од године здравијех, и једно теле и два овна, да буде жртва паљеница Господу с даровима својим и наљевима својим да буде жртва огњена на угодни мирис Господу.
19. Закољите и јарца једнога за гријех и два јагњета од године за жртву захвалну.
20. И свештеник нека то обрне тамо и амо с хљебом од првина и са два јагњета на жртву обртану пред Господом; и биће свете ствари Господу за свештеника.
21. И саберите се у тај дан, сабор свети да вам је; ниједнога посла ропскога не радите законом вјечним по свијем становима својим од кољена до кољена.
22. А *кад станете жети у земљи својој, немој сасвијем пожети њиве своје, ни пабирчи по жетви; остави сиромашу и дошљаку; ја сам Господ Бог ваш. [**3 Мој 19, 9.*]
23. Још рече Господ Мојсију говорећи:
24. Кажи синовима Израиљевим и реци: Први дан *седмога мјесеца нека вам је одмор, спомен трубни, сабор свети. [**4 Мој 29, 10, 10.*]
25. Ниједнога посла ропскога немојте радити, него принесите жртву огњену Господу.
26. Још рече Господ Мојсију говорећи:
27. А десети је дан тога мјесеца седмога дан очишћења; сабор свети нека вам је, и мучите душе своје, и принесите Господу жртву огњену.
28. У тај дан немојте радити ниједнога посла, јер је *дан очишћења, да се очистите пред Господом Богом својим. [**5 Мој 16.*]
29. А свака душа која се не би мучила у тај дан, да се истријеби из народа својега.
30. И сваку душу која би радила какав посао у тај дан, ја ћу затрти душу ону у народу њезину.
31. Ниједнога посла немојте радити; то да је вјечна уредба од кољена до кољена у свијем становима вашим.
32. Субота почивања нека вам буде, и мучите душе своје; деветога дана истога мјесеца кад буде вече, од вечера до вечера празнујте починак свој.
33. Још рече Господ Мојсију говорећи:
34. Кажи синовима Израиљевим, и реци: *Петнаестога дана седмога мјесеца празник је сјеница за седам дана Господу. [**2 Мој 23, 16; 4 Мој 29, 12; 5 Мој 16, 13-15.*]
35. Први дан нека буде сабор свети, ниједнога посла ропскога немојте радити.
36. За седам дана приносите жртве огњене Господу; *осми дан нека вам буде сабор свети, и принесите жртве огњене Господу; празник је, ниједнога посла ропскога немојте радити. [**]н 7, 37.*]
37. То су празници Господњи, које ћете празновати на саборима светим да принесете жртве огњене Господу: жртву паљеницу и дар и жртву захвалну и наљев, све кад је чему дан,
38. Осим субота Господњих и осим дарова ваших и осим свијех завјета ваших и осим свијех добровољнијех приноса ваших, које ћете давати Господу.
39. Али петнаести дан тога мјесеца седмога, кад саберете род земаљски, празнујте празник Господу седам дана; у први је дан одмор и у осми је дан одмор.
40. *У први дан узмите воћа с лијепијех дрвета, и грана палмовијех и грана с густијех дрвета и врбе с потока, и веселите се пред Господом Богом својим седам дана. [**Нем 8, 15.*]
41. И празнујте тај празник Господу седам дана сваке године законом вјечним од кољена до кољена, седмога мјесеца празнујте га.
42. И под сјеницама будите седам дана, ко је год рођен у Израиљу нека буде под сјеницама,
43. Да би знало натражје ваше да сам ја учинио да живе под сјеницама синови Израиљеви кад сам их извео из земље Мисирске. Ја сам Господ Бог ваш.
44. И Мојсије каза празнике Господње синовима Израиљевијем.

24. Закони о жишцима и хљебовима предложена. Каменоване богохулника. Казна за убиство и друге тјелесне повреде.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:
2. *Заповједи синовима Израиљевим нека ти донесу уља маслинова чиста, цијеђена, за видјело, да жишци горе вазда. [**2 Мој 27, 20.*]
3. Пред завјесом свједочанства у шатору од састанка Арон ће их намјештати да горе од вечера до јутра пред Господом вазда законом вјечним од кољена до кољена.
4. На свијетњак чисти намјештаће жишке пред Господом вазда.
5. И узми бијелога брашна, и испеци дванаест *колача, сваки колач да буде од двије десетине ефе. [**2 Мој 25, 30.*]
6. И постави их у два реда, по шест у један ред, на чистом столу пред Господом.

7. И на сваки ред метни када чистога, да буде за сваки хљеб спомен, жртва огњена Господу.
8. Сваке суботе нека их поставља свештеник пред Господом вазда узимајући од синова Израиљевих законом вјечним.
9. И биће Аронови и синова његовијех, који ће јести на мјесту светом, јер им је светиња над светињама од огњенијех жртава Господњих законом вјечним.
10. А изађе син једне Израиљке, којему је отац био Мисирац, међу синове Израиљеве, и свади се у околу син жене Израиљке с неким Израиљцем.
11. И псујући син жене Израиљке похули име Божије, те га доведоше к Мојсију; а мати му бјеше по имену Саломита, кћи Давријина, од племена Данова.
12. И *метнуше га у затвор докле им се каже шта ће чинити с њим по ријечи Господњој. [*4 Мој 15, 34.]
13. А Господ рече Мојсију говорећи:
14. Изведи тога псовача напоље из окола, и нека сви који су чули метну руке своје на главу његову, и нека га сав народ заспе камењем.
15. А синовима Израиљевим кажи и реци: Ко би год похулио Бога својега, носиће гријех свој.
16. Ко би ружио име Господње, да се погуби, сав народ да га заспе камењем; и дошљак и домородац који би ружио име Господње, да се погуби.
17. И ко убије човјека, да се погуби.
18. А ко убије живинче, нека врати друго, живинче за живинче.
19. И ко рани ближњега својега, како *учини, тако да му буде: [*2 Мој 21, 24.]
20. *Улом за улом, око за око, зуб за зуб; како оштети тијело човјеку, онако да му се учини. [*2 Мој 21, 23-25.]
21. Ко убије живинче, да врати друго; али ко убије човјека, да се погуби.
22. *Закон да вам је један, дошљаку да буде као и рођеном у земљи. Јер сам ја Господ Бог ваш. [*2 Мој 12, 49.]
23. И Мојсије каза синовима Израиљевим, а они изведоше псовача напоље из окола, и засуше га камењем; и учинише синови Израиљеви како Господ заповједи Мојсију.

25. *Суботна и опросна (јубиларна) година.*

1. Још рече Господ Мојсију на гори Синајској говорећи:
2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Кад дођете у земљу коју вам ја дајем, нека празнује земља *суботу Господњу. [*2 Мој 23, 10-11.]
3. Шест година засијевај њиву своју, и шест година режи виноград свој и сабирај род.
4. А седма година нека буде субота за одмор земљи, субота Господња; немој сијати у пољу својем ни резати винограда својега.
5. Што само од себе роди иза жетве твоје немој жети, и грожђа у винограду својем нерезаном немој брати; нека буде година одмора земљи.
6. Али што роди земља за почивања својега, оно нека вам буде храна теби и слуги твојему и слушкињи твојој и најамнику твојему и укућанину твојему који је код тебе.
7. И стоци твојој и свијем животињама што су у твојој земљи, сав род њезин нека буде храна.
8. И наброј седам седмина година, седам пута по седам година, тако да ти седам седмина година буде четрдесет и девет година.
9. Тада заповједи нека затруби труба десети дан седмога мјесеца, *на дан очишћења нека труби труба по свој земљи вашој. [*3 Мој 23, 27.]
10. И посветите годину педесету, и *прогласите слободу у земљи свима који живе у њој; то нека вам је опросна година, и тада се вратите сваки на своју баштину, и сваки у род свој вратите се. [*Ис 61, 2; Лк 4, 19.]
11. Опросна година да вам је та педесета година; немојте сијати, нити жањите што само роди те године, нити берите грожђа у виноградима нерезаним.
12. Јер је опросна година; нека вам је света; са свакога поља једите род његов.
13. Те године опросне вратите се сваки на своју баштину.
14. И ако продаш што ближњему својему или купиш што од ближњега својега, не варајте један другога.
15. Према броју година по опросној години купуј од ближњега својега, и према броју година у које ћеш брати род нека ти продаје.
16. Што више буде година, то ће цијена бити већа ономе што купујеш, а што мање буде година, то ће мања бити цијена, јер ти се продаје број љетина.

17. Зато не варајте један другога, него се бојте Бога својега; јер сам ја Господ Бог ваш.
18. Држите уредбе моје и чувајте законе моје и вршите их, *па ћете живјети у земљи без страха. [*3 Мој 26, 5; 1 цар 5, 4.]
19. И земља ће рађати род свој, и јешћете га, и бићете сити, и живјећете у њој без страха.
20. И ако бисте рекли: Шта ћемо јести седме године, ето, нећемо сијати нити ћемо брати љетине?
21. *Пустићу благослов свој на вас шесте године, те ће родити за три године. [*5 Мој 28, 8.]
22. И сијаћете осме године, а јешћете љетину стару до девете године, докле не приспије род њезин, јешћете стари.
23. Али да се земља не продаје за свагда, јер је моја земља, а ви сте *дошљаци и укућани код мене. [*Пс 39, 14.]
24. Зато по свој земљи државе ваше нека се откупљују земље.
25. *Ако осиромаши брат твој и прода нешто од баштине своје, а последије дође ко од рода његова најближи њему да откупи, нека откупи што брат његов продаде. [*Рута 4, 4.]
26. Ако ли не би имао никога да откупи, него би се помогао и зглавио колико треба за откуп,
27. Онда нека одбије године откако је продао, па што остане нека исплати ономе коме је продао, и тако нека опет дође до своје баштине.
28. Ако ли нема колико би требало вратити, онда остаје ствар продана у онога ко је купио до године опросне, а опросне године оставиће се, и он ће се вратити на своју баштину.
29. Ко прода кућу у којој се сједи у мјесту ограђену зидом, властан је откупити је докле се не наврши година дана откако је прода; цијелу годину дана има власт откупити је.
30. А ако је не откупи за годину дана, онда остаје кућа у мјесту ограђену зидом ономе ко је купио сасвијем од кољена на кољено, и неће је оставити опросне године.
31. А куће по селима која нијесу ограђена зидом, нека се узимају као њиве, могу се откупити, и године опросне враћају се.
32. А *мјеста Левитска и куће у мјестима њиховијем свагда могу откупити Левити. [*4 Мој 35, 2-5.]
33. Али ко купи од Левита, нека опросне године остави купљену кућу и што је имао у мјесту; јер куће по мјестима Левитским јесу њихове међу синовима Израиљевим.
34. Али поље под мјестима њиховијем да се не продаје; јер је њихово достојање довијека.
35. Ако осиромаши брат твој и изнемогне рука његова поред тебе, прихвати га, и као странац и дошљак нека поживи уз тебе.
36. *Немој узимати од њега камате ни добити; него се бој Бога да би поживио брат твој уз тебе. [*2 Мој 22, 25.]
37. Новаца немој му давати на камату, нити му хране своје позаимај ради добити.
38. Ја сам Господ Бог ваш, који сам вас извео из земље Мисирске да вам дам земљу Хананску и да вам будем Бог.
39. И *ако осиромаши брат твој код тебе тако да ти се прода, немој га држати као роба; [*2 Мој 21, 2.]
40. Као најамник и као дошљак нека буде код тебе; до опросне године нека служи код тебе.
41. А онда нека иде од тебе са синовима својим, нека се врати у род свој, и на баштину отаца својих нека се врати.
42. Јер су моје слуге, које сам извео из земље Мисирске, нека се не продају као робови.
43. *Немој господарити над њим жестоко, него се бој Бога својега. [*2 Мој 21, 20, 21; Еф 6, 9.]
44. А роб твој и робинја твоја што ћеш имати нека буду од онијех народа који ће бити око вас, од њих купујте роба и робинју.
45. И између синова странаца који буду код вас, између њих купујте и из породица онијех који буду код вас, који се роде у земљи вашој, и ти нека вам буду имање.
46. Они ће постати ваши и синова ваших након вас, и биће вам достојање, да вам сваку службу врше довијека; али над браћом својом, синовима Израиљевим, нико над братом својим да не господари жестоко.
47. Ако ли се обогати дошљак или гост који живи с тобом, а брат твој осиромаши код њега тако да се прода дошљаку који живи с тобом, или коме год од туђега рода,
48. Кад се прода, може се откупити; ко год од браће његове нека га откупи;
49. Или стриц његов, или син стрица његова нека га откупи, или ко други од крви његове у роду његову нека га откупи; или ако се помогне, нека се сам откупи.
50. Нека се прорачуна с купцем својим од године кад се продао до године опросне, да цијена за коју се продао дође према броју година; као надничару нека му се рачуна вријеме које је одслужио.
51. Ако остаје још много година, према њима нека плати откуп од цијене за коју је купљен.
52. Ако ли остаје мало година до опросне године, нека се прорачуна с њим и нека плати откуп према тијем годинама.

53. Као најамник годишњи нека буде у њега, и нека не господари над њим жестоко на твоје очи.
 54. Ако ли се овако не откупи, нека отиде године опросне и он и синови његови с њим.
 55. Јер су синови Израилеви моје слуге, моје су слуге, које сам извео из земље Мисирске; ја сам Господ Бог ваш.

26. *Обећање благослова и пријетња проклетством. (уп. 2 Мој 23, 20-35; 5 Мој 28)*

1. Немојте градити себи идола ни ликова резанијех, нити ступова подижите, ни камења са сликама мећите у својој земљи да му се клањате; јер сам ја Господ Бог ваш. [*2 Мој 20, 4, 5.]
2. Држите суботе моје, и светињу моју поштујте; ја сам Господ.
3. Ако уживите по мојим уредбама, и заповијести моје уздржите и ушчините,
4. Даваћу вам дажд на вријеме, и земља ће рађати род свој, и дрвета ће у пољу рађати род свој;
5. И *вршидба ће вам стизати бербу виноградску, а берба ће виноградска стизати сијање, и јешћете хљеб свој до ситости, и † живјећете без страха у земљи својој. [*Амос 9, 13; † Јов 11, 18.]
6. Јер ћу дати мир земљи, те ћете спавати, а неће бити никога да вас плаши; учинићу те ће нестати *зле звијери из земље, и мач неће пролазити преко ваше земље; [*Јез 34, 25.]
7. Него ћете тјерати непријатеље своје, и падаће пред вама од мача.
8. Вас ће *петорица тјерати стотину, а вас стотина тјераће десет тисућа, и падаће непријатељи ваши пред вама од мача. [*5 Мој 32, 30; ИНав 23, 10.]
9. И обратићу се к вама, и учинићу вам да растете, и умножићу вас, и утврдићу завјет свој с вама.
10. И јешћете жито старо, од много година, и изасипаћете старо кад дође ново.
11. И намјестићу стан свој међу вама, и душа моја неће мрзити на вас.
12. И *ходићу међу вама, и бићу вам Бог, и ви ћете бити мој народ. [*Јер 7, 23; 2 Кор 6, 16.]
13. Ја сам Господ Бог ваш, који вас изведох из земље Мисирске да им не робујете, и поломих палице јарма вашег, и исправих вас да ходите право.
14. Ако ли ме не узаслушате, и не ушчините све ове заповјести,
15. Ако повргнете уредбе моје и души вашој омрзну закони моји да не творите све заповијести моје, и раскинете завјет мој,
16. И ја ћу вама учинити ово: пустићу на вас страх, суху болест и врућицу, које ће вам очи искварити и душу уцвијелити; и залуду ћете сијати сјеме своје, јер ће га јести непријатељи ваши.
17. И окренућу лице своје насупрот вама, и сјећи ће вас непријатељи ваши, и који мрзе на вас биће вам господари, и бјежаћете кад вас нико не тјера.
18. Ако ме ни тада не станете слушати, караћу вас још седам пута више за гријехе ваше.
19. Потрћу понос силе ваше, и учинићу да *небо над вама буде као гвожђе, а земља ваша као мјед. [*5 Мој 11, 17.]
20. Снага ће се ваша трошити узалуд, јер *земља ваша неће рађати рода својега, и дрвета по земљи неће рађати рода својега. [*5 Мој 11, 17.]
21. Ако ми узидете насупрот и не хтједбудете слушати ме, додаћу вам седам пута више мука према гријесима вашим.
22. Пустићу на вас* звијери пољске, које ће вам дјецу изјести и стоку потрти и вас умалити, и опустјеће путови ваши. [*Јез 5, 17.]
23. Ако се ни од тога не поправите, него ми јоште узидете насупрот,
24. *И ја ћу вама ићи насупрот, и бићу вас још седам пута више за гријехе ваше. [*2 Сам 22, 27.]
25. Пустићу на вас мач који ће осветити мој завјет; а кад се слежете у градове своје, тада ћу пустити помор међу вас, и бићете предани у руке непријатељу.
26. И кад вам сломим* потпору у хљебу, десет ће жена пећи хљеб ваш у једној пећи, и даваће вам хљеб ваш на мјеру, и јешћете а нећете се наситити. [*Ис 3, 1.]
27. Ако ме ни тако не станете слушати, него ми узидете насупрот,
28. И ја ћу вама с гњевом ићи насупрот, и седам пута већма караћу вас за гријехе ваше.
29. И јешћете месо од синова својих, и месо од кћери својих јешћете.
30. Развалићу висине ваше, и *оборићу идоле ваше, и метнућу трупове ваше на трупове гадних богова ваших, и мрзиће душа моја на вас. [*Јез 6, 4, 6.]
31. И обратићу градове ваше у пустош, и разорићу светиње ваше, и нећу више мирисати мириса вашег.
32. И опустићу земљу да ће јој се чудити непријатељи ваши, који ће живјети у њој.
33. А вас ћу расијати по народима, и учинићу да вас гоне с голијем мачем; и земља ће ваша бити пуста и градови ваши раскопани.
34. *Тада ће земљи бити миле суботе њезине за све вријеме докле буде пуста; и кад будете у земљи

својих непријатеља, земља ће почивати, и биће јој миле суботе њезине. [*2 дн 36, 21.]

35. За све вријеме докле буде пушта почиваће, јер није почивала у ваше *суботе, кад сте у њој живјели. [*3 Мој 25, 2.]

36. А који вас остану, метнућу страх у срца њихова у земљама непријатеља њиховијех, те ће их гонити лист кад шушне заљулавши се, и они ће бјежати као испред мача, и падаће, а нико их неће тјерати.

37. И падаће један преко другога као од мача, а нико их неће тјерати; и нећете се моћи држати пред непријатељима својим.

38. Него ћете изгинути међу народима, и прождријеће вас земља непријатеља ваших.

39. А који вас остану, чиљеће за безакоње своје у земљи непријатеља својих, и за безакоње отаца својих чиљеће.

40. Али ако признаду безакоње своје и безакоње отаца својих по гријесима којима ми гријешите и којима ми идоше насупрот,

41. Те и ја њима идох насупрот и одведох их у земљу непријатеља њиховијех; ако се тада понизи *срце њихово необрезано, и буде им право што су покарани за безакоње своје, [*5 Мој 10, 16; Јер 9, 25.]

42. Тада ћу се *опоменути завјета својега с Јаковом, и завјета својега с Исаком, и завјета својега с Аврамом опоменућу се, и земље ћу се опоменути, [*2 Мој 2, 24.]

43. Кад се земља опрости њих и буду јој миле суботе њезине кад опусти с њих, и њима буде право што су покарани за безакоње своје, јер судове моје повргоше и души њиховој омрзоше уредбе моје.

44. А зато ни онда кад буду у земљи непријатеља својих нећу их поврћи, нити ћу тако омрзнути на њих да их потрем и раскинем завјет свој с њима; јер сам ја Господ Бог њихов.

45. Него ћу се њих ради опоменути завјета са старима њиховијем, које изведох из земље Мисирске народима на виду да им будем Бог, ја Господ.

46. Ово су уредбе и судови и закони које постави Господ између себе и синова Израиљевих на гори Синајској преко Мојсија.

27. Прописи о завјету и десетку.

1. Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израиљевим, и реци им: Кад ко завјетује душу своју Господу, ти га уцијени:

3. А *овако ћеш цијенити: мушко од двадесет година до шездесет цијенићеш педесет сикала сребра, по сиклу светом. [*Суд 11, 31; Сам 1, 11.]

4. Ако буде женско, цијенићеш тридесет сикала.

5. Ако је од пет до двадесет година, цијенићеш мушко двадесет сикала, а женско десет сикала.

6. Ако је од једног мјесеца до пет година, цијенићеш мушко пет сикала сребра, а женско ћеш цијенити три сикла сребра.

7. Ако ли буде од шездесет година и више, ако је мушко, цијенићеш петнаест сикала, а женско десет сикала.

8. Ако је сиромас да не може платити цијене, онда нека дође к свештенику да га уцијени свештеник, и према ономе што може дати који се завјетовао, нека га свештеник уцијени.

9. Ако би завјетовао живинче од онијех што се приносе Господу, што год да Господу, свето је.

10. Да га не промијени ни даде друго за оно, ни добро за рђаво, ни рђаво за добро; ако ли би како промијенио живинче, онда ће бити свето и оно и друго које је дао за оно.

11. Ако ли би завјетовао живинче нечисто од онијех што се не приносе Господу, нека се доведе живинче пред свештеника;

12. И нека га процијени свештеник, било добро или рђаво; и како га процијени свештеник, тако да буде.

13. Ако би га хтио откупити, нека на цијену твоју *дометне још пети дио. [*5 Мој 5, 16.]

14. Кад би ко завјетовао кућу своју, да је света Господу, нека је процијени свештеник, била добра или рђава; како је процијени свештеник, тако да буде.

15. Ако би онај који завјетује хтио откупити кућу своју, нека на цијену твоју дометне још пети дио, па нека је његова.

16. Ако би ко завјетовао Господу дио њиве своје, цијенићеш је према усјеву: гомер јечма гдје се посије, цијенићеш *педесет сикала сребра. [*2 Сам 24, 24.]

17. Ако би од опросне године завјетовао њиву своју, нека остане по твојој цијени.

18. Ако ли послвије опросне године завјетује њиву своју, тада нека му свештеник прорачуна новце према броју година које остају до опросне године, и нека се одбије од твоје цијене.

19. И ако би хтио откупити њиву своју онај ко је завјетује, нека дометне на цијену твоју још пети

дио, и нека буде његова.

20. Али ако не откупи њиве, и њива се прода другоме, не може се више откупити;

21. Него ће она њива, кад се опрости опросне године, бити света Господу, као њива завјетована, свештеникова нека буде.

22. Ако ли би ко завјетовао Господу њиву купљену, која није достојање његово,

23. Свештеник нека му прорачуна цијену до године опросне, и нека у онај дан да ту цијену да буде ствар света Господу.

24. А године опросне да се врати њива онеме од кога је купљена, чије је достојање она њива.

25. А свака цијена твоја нека буде на сикле свете, а у сиклу има двадесет новаца.

26. Али *првина од стоке, које су Господње, нико да не завјетује, било говече или ситна стока, јер је Господње. [*2 Мој 13, 2.]

27. Ако ли би било од животиња нечистијех, онда нека откупи по твојој цијени дOMETНУВ пети дио озго; ако ли се откупи, нека се прода по твојој цијени.

28. Али ни једна ствар завјетована, што ко завјетује Господу од чега му драго што има, од људи или од стоке или од њиве своје, да се не продаје ни откупљује; свака ствар завјетована светиња је над светињама Господу.

29. *Живинче завјетовано, које човјек завјетује, да се не откупљује, него да се убије. [*4 Мој 21, 2, 3; 4 Мој 18, 21.]

30. И сваки десетак земаљски од усјева земаљскога и од воћа, Господњи је, светиња је Господу.

31. Али ко би хтио откупити што десетка својега, нека на цијену дOMETНЕ још пети дио.

32. И десетак од говеда и од ситне стоке, које дође под штап пастирски десето, да је свето Господу.

33. Да се не бира добро ни рђаво, ни да се мијења; ако ли би се какогод промијенило, онда нека буде и оно и друго промијењено света ствар, и да се не откупи.

34. *Ово су заповјести које заповједи Господ Мојсију за синове Израилеве на гори Синајској. [*3 Мој 26, 46.]

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 2 3 4 ... 7 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

Свето Писмо

Апостол

Паримејник

Псалтир

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

За заједничко богослужење

Службеник и чиновник

Часослов

Химне

Минеји

Србљак

Триоди

Типик

Литургикон

Тропарии и кондаци

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издаш објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.

Правило за читање Ака јануара 2019.

Типик 10. јануара 2019.

Приватност - Услови

[Остало](#)

[Месеџослов](#)

[За посебно богослужење](#)

[Требник](#)

НОТНЕ КЊИГЕ

[Приручник](#)

[Нотни зборник](#)

[Осмогласник](#)

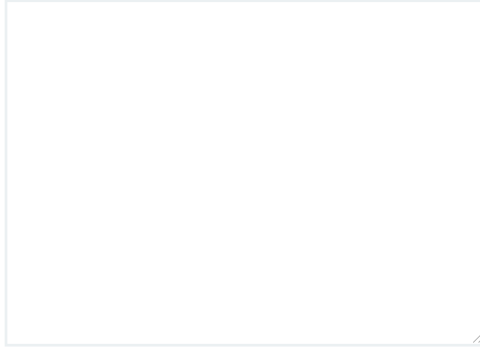
ДОМАЋЕ КЊИГЕ

[Каноник и молитвеник](#)

[Акатистник](#)

[Припрема за Свето Причешће](#)

Ваша порука

Пошаљите

[Триоди](#) 10. јануара 2019.

[Србљак](#) 10. јануара 2019.

[Минеји](#) 9. јануара 2019.

[Химне](#) 9. јануара 2019.

[Псалтир](#) 9. јануара 2019.